

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Bělohlávka a soudců
Mgr. Lucie Vobrové a JUDr. Mgr. Petra Košíka Ph.D. ve věci

žalobce:

a. SHERI, spol. s r.o., IČO 49684876
sídlem Na Maninách 1040/14, 170 00 Praha 7
b. Tresher s.r.o., IČO 24217280
sídlem Na Maninách 1040/14, Holešovice, 170 00 Praha 7
oba zastoupeni Mgr. Vojtěchem Chloupkem, advokátem
sídlem Karolinská 707/7, 186 00 Praha 8

proti

žalovanému:

1) Top corner s.r.o., IČO 09383778
sídlem Trojická 1910/7, 128 00 Praha 2
2) Secessio s.r.o., IČO 09396501
sídlem Trojická 1910/7, Nové Město, 128 00 Praha 2
oba zastoupeni Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem
sídlem Dukelských hrdinů 12, 170 00 Praha 7

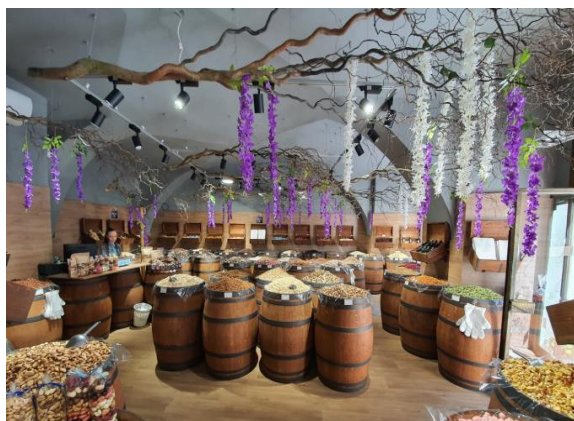
o ochranu před nekalosoutěžním jednáním a před zásahem do práv z duševního vlastnictví

takto:

- I. **Zamítá se** žaloba na uložení povinnosti žalovanému 1) zdržet se při nabízení prodeje, uvádění na trh, distribuci a prodeji cukrovinek a jiných cukrářských výrobků užívání tohoto vzhledu prodejen, kde cukrovinky a jiné cukrářské výrobky jsou nabízeny v dřevěných sudech a truhlách, které jsou uspořádány podél zdí a do řad tvořících uličky v prodejně:

- II. **Zamítá se** žaloba na uložení povinnosti žalovanému 2) zdržet se při nabízení prodeje, uvádění na trh, distribuci a prodeji cukrovinek a jiných cukrářských výrobků užívání tohoto vzhledu prodejen, kde cukrovinky a jiné cukrářské výrobky jsou nabízeny v dřevěných sudech a truhlách, které jsou uspořádány podél zdí a do řad tvořících uličky v prodejně:

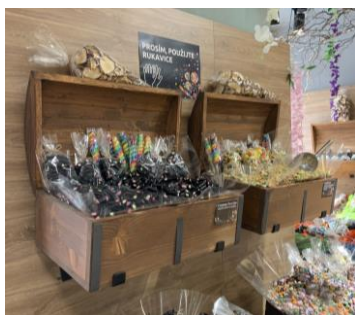

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

- III. **Zamítá se** žaloba na uložení povinnosti žalovaným zdržet se užívání sudů podle následujícího vyobrazení pro prezentaci a nabídku cukrovinek a jiných cukrářských výrobků:

- IV. **Zamítá se** žaloba na uložení povinnosti žalovaným zdržet se užívání truhel podle následujícího vyobrazení pro prezentaci a nabídku cukrovinek a jiných cukrářských výrobků:

- V. **Zamítá se** protinávrh na prohlášení průmyslového vzoru Společenství č. zápisu 003938034-0001, zapsaného u EUIPO, za neplatný.
- VI. Průmyslový vzor Společenství č. zápisu 003938034-0002, zapsaný u EUIPO, se **prohlašuje za neplatný**.
- VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu **nákladů řízení**.

O d ů v o d n ě n í:

- Žalobci se žalobou ze dne 5. 10. 2023, ve znění doplnění, domáhají po žalovaných zdržení se při nabízení prodeje, uvádění na trh, distribuce, prodeje a vývozu cukrovinek a jiných cukrářských výrobků užívání v žalobě specifikovaného vzhledu prodejen; dále se domáhají zdržení se užívání sudů podle vyobrazení uvedeného v žalobě pro prezentaci a nabídku cukrovinek a jiných cukrářských výrobků žalovanými, a dále zdržení se užívání truhel ve vyobrazení dle žaloby pro prezentaci a nabídku cukrovinek a jiných cukrářských výrobků žalovaným. Žalobci uvádí, že provozují prodejny cukrovinek nejvyšší kvality s názvem „Captain Candy“. V rámci těchto prodejen využívají specifického vzhledu svých prodejen, který simuluje podpalubí pirátské lodi, jak celkovým designem (uspořádáním) prodejny, tak zejména použitím sudů a truhel k prezentaci cukrovinek. Žalovaný 1) provozuje prodejnu na adrese Jilská 147/9, Praha 1 a žalovaný 2) na adrese Mostecká 24, Praha 1. V rámci prodejen oba žalovaní napodobujícím způsobem, konkrétně prostřednictvím stejných sudů a truhel, a celkově vyvoláním shodného celkového dojmu podpalubí pirátské lodi rovněž nabízí k prodeji cukrovinky. Žalobci se domáhají ochrany z důvodu nekalosoutěžního jednání žalovaných (porušují generální klauzuli nekalé soutěže, a dále

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

naplňují speciální skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti). Dále žalobci uvádí, že žalovaní porušují práva z ochranných známek (národní prostorové ochranné známky číslo 390582 a prostorové ochranné známky EU číslo 018558973). Dále žalobci namítají porušení práv plynoucích žalobcům z průmyslových vzorů Společenství číslo 003938034-0001 a č. 003938034-0002.

2. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2024, č.j. 41Cm 26/2023–72, bylo rozhodnuto o tom, že na místo původního žalobce b. (LORESA s.r.o.) vstupuje do řízení společnost Tresher s.r.o., a dále že soud připouští, aby do řízení vedle původního žalovaného přistoupil další žalovaný Secessio s.r.o.
3. Usnesením ze dne 29. 5. 2024 soud připustil změnu žaloby tak, že žalobci se nároků domáhají vůči oběma žalovaným.
4. Podáním ze dne 28. 6. 2024 žalobci uvedli, že ke každému z požadovaných nároků se vztahuje každý z tvrzených odpovědnostních titulů a že je třeba věc posuzovat komplexně, primárně namítají porušení zákazu nekalé soutěže, s níž se neoddělitelně prolínají zásahy do práv z ochranných známek (nutnost aplikace kompenzačního principu) a průmyslových vzorů. Dále navrhli změnu žaloby, kterou soud připustil usnesením ze dne 21. 8. 2024.
5. Žalovaný 1) se k žalobě vyjádřil. Žalobou uplatněné nároky neuznává. Namítá nedostatek pasivní legitimace, neboť provozuje pouze jednu prodejnu na jiné adrese. Žalovaný uvádí, že nestaví na vzhledu prodejen představujících podpalubí dřevěné pirátské lodi, pouze rovněž užívá dřevěné sudy a truhly, které však koupil na e-shopu, kde jsou běžně dostupné. Dále namítá, že koncept prodeje cukrovinek prostřednictvím sudů či truhel je jak ve světě, tak v ČR používaný více podnikateli, nejde o nic unikátního. Žalovaný rovněž namítá, že neprodává pouze cukrovinky, ale i vína a oříšky či sušené ovoce. Žalovaný dále namítá, že neporušuje ochranné známky žalobce, neboť žalobci nezohlednili celkové vyznění ochranných známek, ale pouze konkrétní prvky (sudy a truhly), celkově však prodejny žalovaného ochranným známkám žalobce neodporují. Prodejna žalovaného simuluje vinařství, nikoli podpalubí pirátské lodi. Pokud jde o průmyslové vzory žalobce a), pak žalovaný namítá, že používá v rámci prodejny běžně na e-shopech dostupné sudy a truhly, tedy průmyslový vzor žalobce a) nijak neporušuje, zakoupil běžně dostupné zboží. Ve vztahu k žalobci b) pak namítá nedostatek aktivní legitimace, neboť tento není ani vlastníkem ochranných známek, ani průmyslových vzorů. V doplňujícím vyjádření pak žalovaný 1) namítal, že předmětné sudy a truhly, které užívá pro své prodejny, byly třetí osobou (www.sudovysvet.cz) prodávány a dodávány na český trh již před 5. 5. 2017, tedy před datem registrace průmyslových vzorů žalobce a) i před registrací ochranných známek žalobce a). Rovněž namítá, že sudy a truhly byly prokazatelně užívány jinými osobami dávno předtím, než průmyslové vzory byly přihlášeny; samotným užitím sudů a truhel tak není možné porušit práva k ochranným známkám žalobce a). Pokud jde o nekalou soutěž, namítá, že užití sudů a truhel za účelem prodeje cukrovinek není atribut, který by byl příznačný výlučně pro prodejny Captain Candy, neboť velké množství jiných obchodů prodává cukrovinky rovněž v dřevěných sudech (za tímto účelem označuje 60 jiných prodejen); má tak za to, že jednání žalovaného není v rozporu s dobrými mravy soutěže, neboť se jedná o formát prodeje zcela běžný. Rovněž namítá, že na straně žalobců nemůže vznikat újma. Pokud jde o ochranné známky, pak má žalovaný za to, že žalobci nepopisují, v čem má spočívat jedinečnost uspořádání sudů a truhel v prostorových ochranných známkách. Pokud jde o průmyslové vzory, pak namítá, že chráněné sudy představují vystavovací pult na kolečkách, sudy žalovaného však žádná kolečka nemají, a pokud jde o truhly, jediným definičním znakem má být dřevěná podložka do nich vložená, což rovněž není nic unikátního. Žalovaný namítá, že průmyslové vzory byly sice zapsány do rejstříku, nicméně při zápisu se nezkoumá, zda se jedná o řešení, které je způsobilé ochrany (žalovaný argumentuje obdobně užitnými vzory). Soud by tak dle žalovaného měl sám předběžně posoudit, zda jsou splněny podmínky pro výmaz předmětného průmyslového vzoru a ochranu mu neposkytnout.
6. Žalovaný 2) se k vyjádření žalovaného 1) podáním ze dne 28. 5. 2024 připojil.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

7. Podáním z 28. 6. 2024 žalovaní namítli, že petit je nesprávně formulován a je nevykonatelný. Dále doplnili, že změnili vzezření sudů a truhel tak, že kování nabarvili na zlatou barvu, která se výrazně liší od černé barvy používané na kováních u produktů žalobců a u truhel odstranili horní víko, de facto tak vytvořili pouhé bedny se zlatým kováním. Žalovaní, tak mají za to, že v tuto chvíli již zcela určitě nezasahují do práv z průmyslových vzorů žalobce a).
8. Vzájemným návrhem (protinávrhem) ze dne 28. 6. 2024 žalovaní navrhli, aby soud rozhodl postupem dle čl. 24 odst. 1 a čl. 86 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 6/2002 z 12. 12. 2001 tak, že prohlásí oba průmyslové vzory za neplatné. Pokud jde o evropský průmyslový vzor č. zápisu 003938034-0001, pak předmětem ochrany tohoto průmyslového vzoru je sud běžného tvaru, na jehož spodku jsou pouze umístěna kolečka; jedná se tak o běžný vystavovací pult na kolečkách; podstatný je celkový vzhled tohoto předmětu (objektivně posuzovaný); sudy dlouhodobě slouží pro skladování a přepravu tekutin a potravy, mají tradiční, cylindrický vzhled, který není nikterak inovativní či jedinečný; předmětný sud tak nevykazuje žádný znak novosti ani individuálnosti, neboť se od jiných sudů vyrobených před 5. 5. 2017 (podání přihlášky) liší jen v nepodstatných znacích, někdy je i zcela totožný (žalovaní konkrétně popisují); to, že sud je užíván k jinému účelu, než je jeho primární účel, je nepodstatné, neboť podstatný je celkový design; v rámci ochrany neobstojí ani jeho sekundární znak, tj. kolečka umístěné na spodní desce, neboť tyto se rovněž netýkají celkového vzhledu – shrnuto tedy průmyslový vzor nesplňuje ani podmínku novosti ani individuální povahy, neboť totožné a obdobné výrobky prokazatelně vznikly před 5. 5. 2017 a tyto se s průmyslovým vzorem shodují jak v podstatném znaku, to je tradičním designu sudu, tak v sekundárním znaku, tj. kolečkách na spodní desce straně sudu. Pokud jde o evropský průmyslový vzor č. zápisu 003938034-0002, tedy předmětnou truhlu, pak žalovaní rovněž uvádějí, že ani tato nesplňuje podmínku novosti, neboť předmětné výrobky prokazatelně vznikly před 5. 5. 2017 (přihláška) a shodují se s truhlou žalobce, a to v podstatném znaku, tj. vnitřní dřevěné podložce, jež po vložení vytváří zvýšené dno; liší se od jiných truhel pouze v nepodstatných podrobnostech, jako například v rozměrech truhly; předmětná truhla je obyčejnou dřevěnou truhlou, která je doplněna o vnitřní dřevěnou podložku, která vytváří zvýšené dno; tato deska je jediným doplňujícím prvkem, jinak standardní truhly plnící technické funkce; i truhly mají dlouhodobou historii daný tvar a význam a jejich účelem je skladování a transport zboží; truhla tak neobsahuje žádný individuální či inovativní aspekt. Argumentaci pak žalobci rozvedli v podání ze dne 7. 10. 2024.
9. Na jednání konaném dne 9. 10. 2024 byli žalovaní soudem poučeni dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. o nutnosti doplnění konkrétních skutkových tvrzení a důkazních návrhů k tomu, jaký konkrétní starší vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti před podáním přihlášek průmyslových vzorů Společenství č. zápisu 003938034-0001 a č. zápisu 003938034-0002, a jakými znaky naplňuje všechny předpoklady pro závěr, že tyto průmyslové vzory žalobce a) nesplňují požadavek individuální povahy a novosti, to vše ve smyslu čl. 5, 6 a 7 nařízení Rady (ES) č. 6/2002. Žalovaní k tomuto doplnili (podáním ze dne 23. 10. 2024) zásadní tvrzení, že žalobci, či osoby s nimi propojené, sami v roce 2014, při otevírání tehdejší první prodejny konceptu žalobců, zveřejnili jak předmětné sudy, tak truhly v podobě, kterou teprve v roce 2017 přihlásili k ochraně formou předmětných evropských průmyslových vzorů. Tedy že došlo k samotnému předuvedení žalobci v době delší než 12 měsíců, tedy ani sud a ani truhla nenaplňovaly ke dni podání přihlášky podmínku novosti. Ve zbytku žalovaní odkázali na dříve uvedená tvrzení, nedoplnili konkrétní tvrzení ohledně jiného staršího vzoru sudu nebo truhly, který by vyvracel splnění podmínky individuální povahy či novosti průmyslových vzorů žalobce a), vždy se jednalo o poukaz na konkrétní sud či truhlu, který má některé shodné prvky, zbylé nikoli (u sudů typicky chyběla kolečka, ale měly stejný tvar nebo naopak měly kolečka, ale jiný tvar; u truhel šlo o truhly jiného tvaru a vzezření, zejm. chybělo středové kování).
10. K protinávru žalovaných se podáním ze dne 21. 8. 2024 vyjádřili žalobci. Uvedli, že žalovaní nejen že neprovedli nezbytné kroky v rámci čtyřfázového přezkumu k posouzení individuální povahy průmyslového vzoru sudu, ale neoznačili a nepředložili ani jeden konkrétní namítaný Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

vzor, který by u informovaného uživatele vyvolal totožný celkový dojem (pozn. – s tímto se soud ztotožnil a poskytl poučení dle §118a o.s.ř.). Definovaným informovaným uživatelem je maloobchodní prodejce či pracovník, který pravidelně přichází do kontaktu s výstavním a prodejním vybavením a je si tak vědom, že užití sudů je v tomto odvětví neobvyklé, a o to více neobvyklý je dřevěný sud s připevněnými kolečky a díky svým zkušenostem a vyšší míře ostražitosti a možnosti srovnání si koleček i dalších odlišností všimne. Kvůli velmi omezené míře volnosti původce zde navíc postačují pro individuální povahu i drobné rozdíly oproti dřívějším designům. Při zhodnocení všech těchto faktorů platí, že namítané vzory nevyvolají u definovaného informovaného uživatele shodný celkový dojem. Tedy průmyslový vzor sudu má individuální povahu. Obdobné platí i pro podmínku novosti – v protinávru není žalovanými namítán jediný konkrétní starší vzor, který by byl s průmyslovým vzorem shodný a není ani patrné, že by se průmyslový vzor s některým z namítaných vzorů lišil jen v nepodstatných podrobnostech (mezi zásadní odlišnosti od namítaných vzorů patří především zejm. kolečka; žalovaná nedodali jedině vyobrazení sudu, který byl tvořen celým dřevěným sudem s připevněnými kolečky). Ani u druhého průmyslového vzoru truhly žalování v protinávru neprokázali, že by průmyslový vzor nesplňoval podmínky novosti a individuální povahy. Žalování předložili vyobrazení různých truhel, které vykazují velké množství odlišností od průmyslového vzoru truhly, aniž by ovšem jakkoli specifikovali, kterou z nich považovali za namítaný vzor a jak došli k závěru, že by v informovaném uživateli vyvolaly stejný celkový dojem. Žalobci jsou přesvědčeni, že ani jedna z truhel prezentovaných žalovanými nevyvolává s průmyslovým vzorem truhly shodný dojem. Oba průmyslové vzory žalobce a) tak splňují podmínky pro ochranu dle čl. 4 Nařízení a není dán důvod pro jejich prohlášení za neplatné.

11. Na doplnění ze dne 9. 10. 2024 žalování reagovali podáním z 5. 11. 2024 s tím, že nadále není označen žádný konkrétní kolidující sud či truhla, který by byl zveřejněn před přihláškou průmyslových vzorů žalobce a) a který by svými znaky vylučoval novost či individuální povahu. Žalobci dále popřeli, že by jimi užívané sudy měly v roce 2014 již kolečka, což doložili fotografiemi.
12. Mezi stranami bylo nesporným, že žalobce b) provozuje prodejnu na adrese Karlova 7, Praha 1; dále, že žalovaný 1) provozuje prodejnu na adrese Jilská 147/9, Praha 1 (resp. Karlova 44, Praha 1; jde o rohovou provozovnu) a žalovaný 2) provozuje prodejnu na adrese Mostecká 24, Praha 1. Mezi stranami bylo dále nesporným, že vzhled prodejen žalobce – ke dni podání žaloby - odpovídal fotografiím, jak jsou tyto vyobrazeny na fotografiích v příloze číslo 14 žaloby v pravém sloupci; dále bylo mezi stranami nesporným, že v zásadních rysech vzhled prodejen žalovaného 2) odpovídá fotografiím v pořadí 1–14 vyobrazeným v příloze 14 žaloby a prodejna žalovaného 1) odpovídá fotografiím v pořadí 15–17 přílohy číslo 14 žaloby. Mezi stranami bylo dále nesporným, že ke dni podání žaloby žalování k prodeji cukrovinek užívali sudy tak, jak jsou tyto vyobrazeny na straně 41 žaloby (čl. 22 spisu), a rovněž truhly, které jsou vyobrazeny na téže stránce žaloby. Ze shodných tvrzení stran má soud za zjištěné, že žalobce b) i oba žalování prodávají ve svých prodejnách mj. cukrovinky (zejm. měkké bonbony).
13. Z fotografií dokládajících aktuální vzhled prodejen žalovaných (založeny s podáním ze dne 28. 6. 2024) má soud za zjištěné, že žalování aktuálně užívají sudy v podobě, kdy původně černé kování (skruže) jsou nyní natřeny zlatou barvou, tedy barevně zbytku vzhledu sudů (barva natřeného dřeva) nekонтastují a spíše s tímto splývají. Dále má soud za zjištěné, že rovněž kování truhel bylo natřeno zlatou barvou a i v tomto případě kování se zbytkem truhly (bedny) splývá, není výrazné. U dřívějších truhel navíc došlo k odstranění víka, tedy nepůsobí již dojmem truhly, ale spíše jakési bedýnky. Ve zbytku se z fotografií podává, že zbývající vzhled prodejen je stejný, jak by stranami učiněn nesporným výše.
14. Soud má za zjištěné, že žalobce a) je vlastníkem následujících ochranných známek:
 - národní prostorové ochranné známky č. zápisu 390582, zapsané u ÚPV, v tomto vyobrazení:

s právem přednosti od 16. 9. 2021; známka je zapsána pro výrobky a služby: (35) maloobchodní služby vztahující se k cukrovinkám, marketing a propagace maloobchodního prodeje cukrovinek

- evropské prostorové ochranné známky č. přihlášky 18558973, zapsané u EUIPO, ve shodném vyobrazení jako je uvedeno výše u národní OZ 390582: s datem podání přihlášky 15. 9. 2021; známka je zapsána pro výrobky a služby: (35) Maloobchodní prodej cukrářských výrobků; Marketing a propagace prodeje cukrovinek ve vztahu k maloobchodním prodejnám
- evropského průmyslového vzoru č. zápisu 003938034-0001, zapsaného u EUIPO, s datem podání přihlášky k 5. 5. 2017, pro vystavovací a prodejní vybavení s tímto vyobrazením (blíže viz přílohy, soud uvádí pouze základní vyobrazení):

- evropského průmyslového vzoru č. zápisu 003938034-0002, zapsaného u EUIPO, s datem podání přihlášky k 5. 5. 2017, pro vystavovací a prodejní vybavení s tímto vyobrazením (blíže viz. přílohy, soud uvádí pouze základní vyobrazení):

15. Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce a) a žalobce b) soud zjistil, že se jedná o společnosti propojené, neboť žalobce a) je 100% vlastníkem žalobce b).
16. Z výpisu z obchodního rejstříku žalovaného 1) a žalovaného 2) soud zjistil, že Ing. A. K. je xxx xxx xxx.
17. Z výpisu z živnostenského rejstříku soud zjistil, že žalobce b) má registrováno živnostenské oprávnění pro maloobchod od 20. 2. 2012.
18. Z výpisu žalovaného 1) z živnostenského rejstříku soud zjistil, že tento má živnostenské oprávnění pro maloobchod registrováno od 3. 8. 2020.
19. Z výpisu z živnostenského rejstříku žalovaného 2) soud zjistil, že tento má registrováno živnostenské oprávnění pro maloobchod od 6. 8. 2020.
20. Z výpisu z domény cz.nic soud zjistil, že je držitelem domény captaincandy.cz je žalobce a).
21. Z fotografií produktů prodávaných žalovanými v jejich prodejnách soud zjistil, že žalovaní prodávají vedle cukrovinek i vína a sortiment oříšků.
22. Z fotografií prodejen žalovaných (konkrétně prodejny v ul. Mostecká ze srpna 2021 a června 2023 a prodejny Jilská z listopadu 2022 a srpna 2023) má soud za zjištěné, že v těchto obdobích žalovaní užívali ve svých prodejnách k nabízení cukrovinek sudy s černým kovááním a rovněž truhly s víky s černým kovááním (viz nesporná tvrzení o vzhledu prodejen výše).
23. Z webových stránek captaincandy.eu a captaincandy.cz soud pouze zjistil, že podnikatelské uskupení žalobců nabízí sortiment svých cukrovinek i prostřednictvím těchto webů, kde jsou rovněž umístěny fotografie z prodejny imitující podpalubí pirátské lodi.
24. Z facebookového a instagramového účtu Captain Candy (Captaincandy.cz) soud rovněž pouze zjistil, že podnikatelské uskupení žalobců nabízí sortiment svých cukrovinek i prostřednictvím těchto sociálních sítí a že zde jsou rovněž umístěny fotografie z prodejny imitující podpalubí pirátské lodi. Na sociálních sítích byly zachyceny pouze zcela ojedinělé, obecné reakce ostatních

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

uživateli. Facebookový profil má cca 4,4 tisíce sledujících; instagramový účet cca 3,5 tisíce sledujících.

25. Z facebookového a instagramového účtu Nuts & Wines soud zjistil, že na těchto profilech jsou prezentovány prodejny odpovídající vzhledem prodejnám žalovaných.
26. Z fotografií konkurenčních prodejen The Candy Store, Pedro, Lindt a Candy Miners soud pouze zjistil, že tito jiní prodejci neprodávají cukrovinky prostřednictvím sudů či truhel.
27. Ze souboru recenzí na prodejnu žalobce b) na adrese Karlova 7, Praha 1 soud zjistil, že se jedná výhradně o recenze udělené cizinci, turisty a všechny se týkají jednorázové (první) návštěvy v této prodejně. Recenze hodnotí prodejnu jako vkusnou, prezentující cukrovinky formou pirátského prostředí. Cca polovina recenzí hodnotí zboží jako drahé, část hodnotí zboží jako méně kvalitní (staré, tvrdé). Dva z recenzentů znají i jiná místa, kde se obdobné zboží prodává, a porovnávají. Celkově tak soud zjistil, že prodejna je navštěvována dle recenzí výhradně turisty, a to jednorázově, když na ni narazili s tím, že je většinově hodnocena pozitivně, jako milé pirátské prostředí, které je ale spíše drahé. Tedy recenze vyznívají v duchu, že jednou si to návštěvníci dopřáli, ale nejsou zde zmínky o příp. návratu či hledání jiných prodejen žalobců.
28. Ze souboru recenzí na prodejnu skupiny žalobců na adrese Na Příkopě 852/10, Praha 1 (aktuálně již nebylo tvrzeno, že by žalobci zde prodejnu dále provozovali) soud učinil shodná zjištění jako u prodejny na adrese Karlova 7, Praha 1. Navíc se vyskytly mezi desítkami recenzí i dvě od česky píšících osob, tedy patrně nikoli cizinců a jeden návštěvník sliboval návrat. I zde převažují pozitivní reakce na vzhled prodejen, který je jednoznačně spojován s pirátským prostředím, což recenzenti právě pozitivně hodnotí; i zde se vyskytují stížnosti na vysokou cenu a i z těchto recenzí je patrné, že pro jednu si nákup recenzenti dopřáli.
29. Z dokumentu „Mylné recenze zákazníků po záměně prodejen“ soud zjistil, že ve dvou případech zahraniční turisté označili na google.maps.com fotografie prodejny, vypadající jako prodejna žalovaných (viz foto označená za nesporná tvrzení ke dni podání žaloby), za prodejnu žalobců a tuto označili za milé místo. Nehovoří se zde o námětu pirátství, pouze o množství cukrovinek a příjemném prostředí.
30. Ze záznamu o množství recenzí a hodnocení prodejen Captain Candy soud zjistil, že ohledně prodejny Karlova 7, Praha 1 je na google.maps.com 860 záznamů a ohledně dřívější prodejny Na Příkopě 10, Praha 1 je uvedeno 1 091 záznamů.
31. Z recenzí a článků na serverech ezkusenosti.cz; recenzenavse.cz; sedmička.tyden.cz; elizabethlore.cz, iluxus.cz, protisedi.cz a fromplacetoplace.travel soud zjistil, že prodejny žalobce a produkty jím prodávané jsou předmětem článků na těchto webových stránkách, přičemž produkty žalobce jsou spojovány i s celebritami, obsahem článků je popis sortimentu žalobců a pirátského prostředí prodejen žalobce.
32. Z článků týkajících se podpory žalobců, směřované na sportovní odvětví – Jetsurfing, soud zjistil, že žalobci jsou marketingově a sponzorsky aktivní v této sportovní oblasti (jedná se o články na brnensky.denik.cz; watercraftjournal.com; motosurfamerica.com; jetsurfa.com; denik.cz; dokumenty týkající se sportovkyně M. B.).
33. Z printscreenů google.com/maps ohledně prodejen Candy Shop Český Krumlov, Candy Shop Karlovy Vary, Sweet Candy Prague a Sweet Corner – Ahoy! Captain Prague soud zjistil, že v rámci České republiky prezentují prodej obdobných cukrovinek (zejm. měkkých bonbonů), tyto čtyři obchody způsobem obdobným, jak tak činí žalobce či žalovaný, tedy prostřednictvím sudů a na nich navršených cukrovinek a pomocí truhel. Přičemž u prodejen Candy Shop Český Krumlov, Sweet Candy Prague a Sweet Corner – Ahoy! Captain Prague je těmito prodejci navozován navíc rovněž dojem související s pirátstvím či pirátskou lodí, ať už jde o podpalubí dřevěné lodi, či vyobrazení piráta v rámci loga těchto subjektů.
34. Z printscreenů google.com/maps, jakož i z fotografií dále uvedených obchodů či printscreenů jejich webových stránek soud zjistil, že obdobným způsobem, tedy s využitím zejména sudů, na

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

nichž jsou navrženy cukrovinky či jiné potraviny, prodávají tyto komodity mimo Českou republiku i obchody Candy Lisa v Itálii, Marmeladnij kit na Ukrajině, The Pirate's Candies ve Francii a Mast General Store či Candy Barrel v USA.

35. Z článků týkajících se prodejce Candy Barrel z USA soud zjistil, že tento subjekt prodává obdobné cukrovinky tímto způsobem (za využití sudů – viz název Candy Barrel) již po dobu přesahující 30 let, konkrétně je uváděno 35 let s tím, že před 25 lety se stal i součástí celku prodejen Mast General Store.
36. Z údajů stažených z <https://www.google.com/maps> - názvy obchodů, jejich adresy a fotografie (založeno k důkazu žalovaným), soud zjistil, že prostřednictvím sudů a truhel a na nich navršených cukrovinek (zejm. měkkých bonbonů) nabízejí tento sortiment tyto prodejny v ČR: Candyshop Česky Krumlov, Candy shop Sweet Symphonies, Candy Shop Praha, Candy Shop Sweet Life, Captain Jack Prague, Sweet Candy Prague. A dále pak tyto prodejny v zahraničí: KREMERS NASCHERLEBNIS (SRN), Sweet pirate (Španělsko), Captain Jonny's candy shop (Španělsko; 3 obchody), CAPTAIN CANDY SHOP (Španělsko; 6 obchodů); Super Candy (Španělsko); Pirate Candy Shop (Španělsko); Candy Lisa (Itálie; 7 obchodů); Candy shop (Chorvatsko; 3 obchody); Candy Cat (Chorvatsko); Pirate's Candy Ship (Chorvatsko); Candy Bar. Sweet, gifts & souvenir (Chorvatsko); Sweet Symphonies (Chorvatsko); Candy shop Sweet Symphonies Trogir (Chorvatsko); Candy Treasure Store (Chorvatsko); Candy Bar (Chorvatsko); Captain Candy (Turecko); Candy Barrel (USA; 5 obchodů); The Candy Barrel (USA); Mix & Match Candy Shoppe (USA); Savannah's Candy Kitchen (USA; 2 obchody); Candy Baron (USA), Balboa Candy (USA; 2 obchody); Candy Land (USA); Candy Row (USA); Half Moon Bay Salt Water Taffy Co. (USA); The Candy Barrel (USA); The Candy Barrel Westfield Brandon (USA); Candy Barrel of Florida (USA); Barrels O Candy (USA); Candy Barrel Fort Worth (USA); Candy Baron (USA); Old Barrel Tea Company (USA); Country Kettle (USA).
37. Soud má dále z údajů stažených z <https://www.google.com/maps> (viz výše) za zjištěné, že obchodníci: Candyshop Česky Krumlov (ČR), Candy Shop Sweet Life (ČR), Captain Jack Prague (ČR), Sweet Candy Prague (ČR), KREMERS NASCHERLEBNIS (SRN), Sweet pirate (Španělsko), Captain Jonny's candy shop (Španělsko; 3 obchody), CAPTAIN CANDY SHOP (Španělsko; 6 obchodů); Pirate Candy Shop (Španělsko); Pirate's Candy Ship (Chorvatsko) prodávají zboží v prodejnách navozujících dojem související s pirátským či pirátskou lodí, ať už jde o imitaci podpalubí dřevěné lodi, či vyobrazení piráta v rámci loga těchto subjektů.
38. Z webové stránky sudovysvet.cz soud zjistil, že na tomto e-shopu lze zakoupit dekorační sudy bez koleček, jinak shodného či obdobného vzezření, jako je průmyslový vzor žalobce a). Z printscreenu ohledání tohoto webu prostřednictvím web.archive.org soud zjistil, že tento prodejce prodával sudy vzhledově obdobné průmyslovému vzoru žalobce a), bez koleček, jakožto dekorační sudy již před 5. 5. 2017.
39. Z čestného prohlášení H. S. z 24. 5. 2024 soud zjistil, že dekorační sudy pro prodej zboží, bez koleček, prodával tento výrobce již od roku 2013. Z faktur H. S., vystavených 25. 4. 2016, 10. 10. 2016 a 20. 5. 2016 soud zjistil, že k tomuto datu tento výrobce takovéto dekorační sudy, obdobné svým vzhledem sudům, k nimž má žalobce a) zapsán průmyslový vzor, avšak bez koleček, již prodával. Z potvrzení pana H. S. z 25. 6. 2024 má soud za zjištěné, že tento výrobce sudů vyrábí dekorační sudy, které užívá k prodeji cukrovinek žalobce (podnikatelské uskupení okolo žalobce) od roku 2014 a že tyto žalobcům dodal. Z potvrzení má dále soud za zjištěné, že dříve vyráběné sudy, od roku 2013, vyráběl tento výrobce pro jiná užití, tedy nikoliv pro prodej cukrovinek.
40. Z výpovědi svědka H. S. soud zjistil následující. Svědek potvrdil, že od roku 2012 prodává na území ČR sudy s tím, že od roku 2013 prodává sudy i pro dekorační účely. Z výpovědi svědka má soud za zjištěné, že v roce 2014 se na něj obrátil žalobce a) s tím, že požadoval dodání většího množství sudů (přes 100 ks) za účelem prodeje cukrovinek a že žalobce a) měl konkrétní představu o tom, jak mají tyto sudy vypadat - zejména pokud jde o barvu dřeva sudů, která měla být v barvě ořechu, a pokud jde o lakování skruží, respektive kovových částí sudů, které bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

požadováno ve speciální černé lesklé barvě, nikoliv tradiční, také černé, ale matné barvě, tzv. kovářské. Soud má rovněž za zjištěné, že žalobce a) požadoval dodání i dalších komponentů pro svoji prodejnu tak, aby tato měla jednotný vzhled, zejm. dodání barů a dalších komponent, které byly částečně tvořeny rovněž z částí sudů. Z výpovědi svědka má soud za potvrzené, že pro žalobce a) bylo zásadní, aby byl zachován vzhled sudů tak, jak je odebral původně, tj. v provedení dřeva v barvě ořechu s černým lesklým kováním, což má soud zjištěné i z toho, že žalobci a) nakonec svědek přislíbil, že ostatním zájemcům bude navrhopat, aby barvu sudů změnily tak, aby byly odlišitelné (odmítl sudy těmito neprodávat). Soud tak má zjištěné, že tento vzhled sudů byl pro žalobce a) zásadní a snažil se zachovat jeho jedinečnost. Soud má tedy zejm. za zjištěné, že společnost žalobce a) byla prvním subjektem, kdo se obrátil na svědka s žádostí o dodání těchto sudů ve výše popsaném provedení a že požadavek žalobce a) byl odlišný právě v tom, že měl přesnou, výše popsanou představu, o tom, jak sudy mají vypadat, přičemž má soud za zjištěné, že žalobce a) požadoval obdobný vzhled sudů, jaké již měl k dispozici i dříve, pouze v ne tak kvalitním, smrkovém provedení (realizoval tak výměnu sudů). Z výpovědi svědka má soud za zjištěné, že následně (po dodávce žalobci a) kontaktovali tohoto svědka jakožto prodejce sudů i další subjekty, mimo jiné jednatel žalovaných (p. K.) s tím, že u něj rovněž objednali sudy za účelem prodeje zboží, tedy jako vystavovací či prodejní předměty. Pokud jde o objednávku jednatele žalovaných, pak tento uváděl, že na sudech bude prodávat oříšky, ale i jiný sortiment, tedy včetně sladkostí. Soud má rovněž za zjištěné, že svědek potvrdil, že jednatel žalovaných se seznámil se vzhledem sudů, fakticky vyráběných pro žalobce a), a z výpovědi svědka má soud za potvrzené, že právě tento vzhled sudů si objednal rovněž. Z výpovědi svědka má dále soud za potvrzené, že tento je jedním z největších prodejců sudů v České republice a že po roce 2014 prodával sudy jako prodejní a vystavovací předměty ve velkém množství i jiným odběratelům (i v rádech stovek kusů), přičemž velká část z nich sudy objednala právě pro prodej cukrovínek či jiných sladkostí. Z výpovědi svědka má soud rovněž za zjištěné, že sudy lze v rámci jeho nabídky individualizovat v podstatě jen barvou nátěru dřeva a skruží. Z výpovědi svědka má dále soud za zjištěné, že tento potvrdil, že v rámci otevření prodejny žalobce a) v roce 2014, kterou sám osobně navštívil, žalobce v době jejího otevření užíval truhly, které jsou shodné s průmyslovým vzorem žalobce a), a rovněž potvrdil, že sudy, které žalobci a) dodal (nevyjadřoval se ke kolečkům, ale k tělu sudů), tento v době otevření prodejny rovněž užíval, a že takto byly oba vystavovací předměty v jeho prodejně umístěny již v době jejího otevření v roce 2014 (jakkoli prodejna byla na jiné adrese). Z výpovědi svědka dále soud zjistil, že jak žalobce a), tak následně ostatní odběratelé od něj odebírali sudy typu Bordeaux, jedná se o typizované sudy s objemem do 225 l (300 láhví o objemu 0,75 l), které jsou shodné nejenom svým objemem, ale i vnějšími rozměry, a že takovéto sudy jsou obecně známy již 60 nebo 70 let. Soud má rovněž za zjištěné, že svědek dodával jak žalobci a), tak i jiným subjektům, sudy pro dekorační a prodejní účely bez koleček či jiných úprav, ať už na horní straně pro umístění jakýchkoliv předmětů či spodní straně pro usnadnění manipulace (zejm. bez koleček).

41. Z printscreenů výsledku aktuálního vyhledávání prostřednictvím stránky google.com při zadání časového vymezení datem před 5. 5. 2017 a s klíčovými slovy „barrique sudy“ a „wooden chest“ soud zjistil, že na internetu byly v období před 5. 5. 2017 běžně k zakoupení různé druhy sudů, vč. sudů dekoračních, jakož i různé druhy truhel, a to různých rozměrů i provedení. Avšak žalovaní nedotvrdili, že by takto byl zveřejněn konkrétní sud či truhla, který by byl shodný či podobný ve všech podstatných znacích průmyslovým vzorům žalobce a); tedy soud v tomto směru konkrétnější zjištění (ohledně kolize průmyslových vzorů žalobce a) co do jejich novosti či individuální povahy s takovýmito sudy či truhlami) učinit nemohl.
42. Z printscreenů webů: www.pinterest.com (červen 2014; dekorační sudy; sud s kolečky), www.talking-dog.com (květen 2006; dekorační sudy; sud s kolečky); www.fruglegance.com (červen 2014; dekorační sudy; sud s kolečky); www.tripadvisor.com (nejstarší údaje jsou z listopadu 2018; prodej cukrovínek v sudech); www.spusht.blogspot.com (květen 2011; prodej cukrovínek v sudech); www.chiuki.smugmug.com (datum nezjištěno; prodej cukrovínek v

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

sudech), www.alamy.com (datum nezjištěno; prodej cukrovinek v sudech), www.stahsvault.com (leden 2010; leden a únor 2014; březen 2015; truhla s vložkou); www.etsy.com (datum nezjištěno; truhla s vložkou); www.vinarskepotreby.cz (bez staršího data, barikové sudy); www.drevenesudy.eu (bez staršího data, dekorační sudy, bary a stoly); www.sudovyraj.cz (bez staršího data, dekorační sudy); www.previnarov.sk (bez staršího data, sudy na víno užitné); www.pixelsquid.com (bez staršího data, truhly různých velikostí s různým kováním); www.newelprops.com (bez staršího data, truhly různých velikostí s různým kováním); www.elements.envato.com (bez staršího data, truhly různých velikostí s různým kováním) soud zjistil, že sudy a truhly (popis zjištění uveden v závorce za webem) podobné některými znaky těm, které má průmyslovými vzory chráněn žalobce a), byly užívány jinými subjekty k prezentaci různých věcí, zejm. potravin (cukrovinky) a nápojů (vína), jako i dalších věcí (květiny). Některé z prezentovaných sudů mají na spodní straně rovněž umístěny kolečka; některé truhly mají vložku pro vyvýšení spodního dna. Pokud je toto užívání datováno, pak soud uvádí toto zjištění v závorce za daným webem. V souhrnu má soud pouze za zjištěné, že před 5. 5. 2017 (příhláška průmyslových vzorů) byly již jinými subjekty běžně sudy (některé i s kolečky) a truhly (některé i s vnitřní vložkou) užívány jako vystavovací předměty (předměty jejichž prostřednictvím se jiné věci prezentují), a to vč. užití pro nabízení potravin či nápojů. Avšak žalovaní nedotvrdili, že by takto byl zveřejněn konkrétní sud či truhla, který by byl shodný či podobný ve všech podstatných znacích průmyslovým vzorům žalobce a); tedy soud v tomto směru konkrétnější zjištění (ohledně kolize průmyslových vzorů žalobce a) co do jejich novosti či individuální povahy s takovými sudy či truhlami) učinit nemohl.

43. Z emailové komunikace žalobců, vedené z emailu xxx s architektem Ing. Arch. M.A. (ze srpna 2014 a navazujících emailů do října 2014), dále z faktur vystavených společností MMR, spol. s r.o. (společnost arch. A.) společností Amor spol. s r.o., jakož i z rozpočtu architekta A. na zhotovení vzhledu prodejny žalobců z 29. 10. 2014, z nákresu dispozice a rozmístění sudů, včetně jejich umístění a rozměrů a průchozích uliček v prodejně, a rovněž z facebookového příspěvku architekta A. (z dubna 2015) má soud za zjištěné, že žalobce pro svoji první prodejnu (viz níže na adrese Melantrichova 1, Praha 1) na konci roku 2014 komunikoval a realizoval s architektem M.A. vzhled prodejny žalobců odpovídající vzhledu prodejny aktuálnímu, tedy layoutu, kde jsou cukrovinky prezentovány prostřednictvím sudů, na nichž jsou navrženy, a kde celkově prodejna budí dojem podpalubí dřevěné pirátské lodi; sudy jsou uspořádány podél stěn v jedné řadě a v jedné dvouřadě uprostřed prodejny. Z fotografií z přípravy a otevření této první prodejny žalobců v roce 2014 na adrese Melantrichova 1, Praha 1 má pak soud výše uvedené za potvrzené a za zjištěné, že tamní prodejna byla s tímto layoutem skutečně na konci rok 2014 realizována.
44. Soud má dále z důkazů v předchozím odstavci uvedených (zejm. fotografie z otevření prodejny z roku 2014 a z FB příspěvku architekta z otevření prodejny), a dále z výpovědi svědka S. (viz výše) za zjištěné, že truhly v podobě, jak má tyto žalobce a) chráněny průmyslovým vzorem - průmyslový vzor Společenství č. zápisu 003938034-0002 - užívá podnikatelská skupina soustředěná okolo žalobců v rámci svých prodejen již od roku 2014, kdy byla otevřena první prodejna tohoto konceptu žalobců v ČR (tehdy na adrese Melantrichova 1, Praha 1).
45. Soud má dále z fotografií z otevření prodejny z roku 2014 a z FB příspěvku architekta z tohoto otevření prodejny (po jejich zvětšení na počítači), a dále ze 3 fotografií založených žalobcem jako součást podání ze dne 5. 11. 2024 (str. 7) za zjištěné, že sudy, které užívala skupina žalobce k prezentaci zboží při otevření prodejny v roce 2014 (tehdy na adrese Melantrichova 1, Praha 1) nebyly opatřeny kolečky (soud tak zjistil opak tvrzení žalovaných, toto bylo vyvráceno).
46. Z emailové komunikace vedené žalobci, z e-mailu xxx s paní S.Š. (ze srpna 2014 a emailů navazujících až do října 2014) soud zjistil, že pro žalobce paní S.Š. navrhla koncem roku 2014 název obchodu Captain Candy a navrhla logo s hlavou piráta.
47. Z čestného prohlášení pana N. S. z 10. 3. 2022 má soud za zjištěné, že rodina S., jejíž příslušníci jsou společníky společností žalobců, již od roku 2009 provozuje v Chorvatsku (Dubrovník)

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

obchod s prodejnou cukrovinek, kde jsou prodávány různé typy sladkostí a cukrovinek v prodejně vzhledem evokující dojem podpalubí pirátské lodi, a to v návaznosti na úspěch filmu Piráti z Karibiku. Soud má dále za zjištěné, že v návaznosti na úspěch prodejny v Chorvatsku pak bylo organizováno právě otevření prodejny žalobců i v Praze v roce 2014.

48. Z výpisu ÚPV, číslo přihlášky 518716 soud zjistil, že má pan R. S. registrovanou kombinovanou ochrannou známku se slovním prvkem Captain Candy; Candy Shop Prague a vyobrazením hlavy piráta, a to s datem zápisu k 29. 5. 2015.
49. Z přípisu právního zástupce žalobců z 11. 4. 2023 a 12. 6. 2023 soud zjistil, že žalobce a) kontaktoval žalovaného 1) s oznámením o porušování práv z duševního vlastnictví žalobce a).
50. Pokud jde o závěr o skutkovém stavu, soud odkazuje v podrobnostech na výše uvedené, ve stručnosti pak soud shrnuje skutková zjištění takto:

Žalobce a) je vlastníkem národní a evropské prostorové ochranné známky (shodné; právo přednosti od září 2021) chránící vzhled prodejen imitujících podpalubí pirátské lodi, s umístěnými vystavovacími předměty v podobě sudů s černým kovááním a truhlami s víky s černým kovááním. Prostor prodejny je celý obložen dřevem, na stropě je umístěno lanová imitující síť s velkými oky, pod ní jsou falešné trámy. V místnosti jsou umístěny dřevěné sloupy imitující spodní části stěžňů. Známká je zapsána pro prodej cukrovinek, marketing a propagaci maloobchodního prodeje cukrovinek.

Žalobce a) je vlastníkem evropského průmyslového vzoru na vystavovací předmět v podobě sudu (EUIPO, č. zápisu 003938034-0001), opatřeného na spodní straně kolečky, dřevo je lakem v barvě ořechu, kdy je patrná struktura dřeva, a na sudu je šest výrazných černých kování v podobě skruží. Horní víko sudu je mělké, umožňující umístění prodávaných předmětů. Dále má žalobce a) registrován evropský průmyslový vzor na vystavovací předmět truhly (EUIPO, č. zápisu 003938034-0002), truhla má výrazné, vypouklé víko, je spíše nižší a je osazena černým kovááním (po okrajích a ve středu těla) a vevnitř vloženou vložku pro vyvýšení v ní umístěného obsahu. V obou případech byla podána přihláška 5. 5. 2017.

Žalobce b) je provozovatelem prodejny cukrovinek na adrese Karlova 7, Praha 1. Mezi stranami bylo nesporným, že žalobce b) v rámci své prodejny nabízí prodej cukrovinek, zejména měkkých bonbonů, způsobem odpovídajícím vzhledu prodejny popsaným u prostorových ochranných známek; tedy v prodejně, která imituje podpalubí pirátské, dřevěné lodi, se sítí a trámy na stropě, sloupy imitujícími spodky stožárů a se sudy s černým kovááním a truhlami s černým kovááním a víky (pověšenými na stěně). Sudy v prodejně žalobce b) jsou umístěny podél stěn, truhly visí na stěnách, řada sudů je umístěna (nesymetricky) i uprostřed prostoru prodejny.

Soud má dále za zjištěné, že společníci žalobců, rodina S., provozuje obdobný koncept prodejen již od roku 2009 v zahraničí, konkrétně v Dubrovniku, v Chorvatsku, a že jejich prodejna (původně na adrese Melantrichova 1, Praha 1) byla s tímto layoutem navržena a zřízena a již na konci roku 2014.

Soud má dále za zjištěné, že truhly v podobě, jak má tyto žalobce a) chráněn průmyslovým vzorem - průmyslový vzor Společenství č. zápisu 003938034-0002 - užívá podnikatelská skupina soustředěná okolo žalobců (rodina S.) v rámci svých prodejen v ČR již od roku 2014, kdy byla otevřena první prodejna tohoto konceptu žalobců v ČR (tehdy na adrese Melantrichova 1, Praha 1).

Soud má dále za zjištěné, že sudy, které užívala skupina žalobce k prezentaci zboží při otevření prodejny v roce 2014 (tehdy na adrese Melantrichova 1, Praha 1) nebyly opatřeny kolečky (soud tak zjistil opak tvrzení žalovaných, toto bylo vyvráceno).

Soud má dále za zjištěné, že v zahraničí i v ČR (zde jen sudy) jsou běžně průmyslovým vzorům podobné sudy či truhly (i s vyvýšeným dnem) užívány jakožto vystavovací či prodejní předměty již několik desítek let; rozhodně před 5. 5. 2017. Konkrétně má soud za prokázané, že již před 35 lety v USA byly obdobným způsobem cukrovinky na vršku obdobných sudů prodávány. Tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

jsou takto prodávány dodnes v řadě zahraničních i českých obchodů (většina užívá sudy či truhly k prodeji cukrovinek; někdy balených, nikoli volně ložených); doloženo bylo cca 60 prodejen (počítáme-li jednotlivě i prodejny stejných provozovatelů na různých místech). Rovněž má soud za prokázané, že před 5. 5. 2017 byly běžně dostupnými k zakoupení dekorační předměty v podobě průmyslovým vzorům v některých prvcích podobné sudy či truhly, které umožňovaly jejich prostřednictvím (na či v nich) zboží prodávat (zejm. cukrovinky či jiné potraviny či vína). Žalovaní však nedotvrdili, že by byl zveřejněn konkrétní sud či truhla třetích osob, který by byl shodný či podobný ve všech podstatných znacích průmyslovým vzorům žalobce a); tedy soud v tomto směru neučinil zjištění ohledně kolize průmyslových vzorů žalobce a) co do jejich novosti či individuální povahy s jinými (než výše uvedenými, předuverejněnými) sudy či truhlami třetích osob.

Dále má soud za zjištěné, že žalovaný 1) provozuje prodejnu na adrese Jilská 9, Praha 1 a žalovaný 2) prodejnu na adrese Mostecká 24, Praha 1. V obou prodejnách žalovaní rovněž nabízejí obdobný sortiment jako žalobce b), zejména cukrovinky v podobě měkkých bonbonů, dále i sortiment jiný, jako jsou vína nebo oříšky. Pokud jde o vzhled prodejen žalovaných i žalovaní používají k prodeji cukrovinek, ale i vína či oříšků, sudy (obdobná velikost; 6 ks kování) jakožto dekorační předměty. Tyto sudy však mají kování natřeno zlatou barvou (aktuálně; ke dni podání žaloby tak tomu nebylo, to bylo kování černé), tedy barevně splývají s dřevem tvořícím zbytek sudu. Sudy nejsou opatřeny kolečky. Dále jsou v prodejnách žalovaných umístěny na stěnách rovněž bedny se zlatým kováním (kdy v průběhu řízení bylo rovněž původně černé kování přetřeno na zlaté), tedy splývá s barvou těchto beden, a byly odstraněny i víka původně truhel; tedy tyto již neevokují dojem truhel, jde spíše o bedýnky. V prodejně žalovaných jsou dále prodávány na policích či na nebo v sudech vína a dále jsou prodávány i jiné komodity, jako např. oříšky. Prodejny žalovaných jsou zhruba do 2/3 obloženy imitací hladkého dřeva, ve zbytku stěn je omítka s bílou či šedou malbou a na stropěch je rovněž omítka se stejnou malbou. Ze stropu visí bílé a fialové imitace pnoucích se květů, na stropěch jsou pověšeny větve. Celkově soud nemá za zjištěné, že by prodejna působila dojmem dřevěné lodi či jejího podpalubí.

Soud má za zjištěné, že oba žalovaní mají živnostenské oprávnění pro maloobchod od srpna roku 2020.

Z recenzí obchodů žalobců (i jiných než aktuálních prodejen; zejm. recenze na google.com) má soud za zjištěné, že naprosto většinovými návštěvníky obchodů a zákazníky žalobců jsou zahraniční turisté, přičemž z recenzí se podává, že většinově se turistům obchod líbí právě proto, že imituje prostředí pirátské lodi a zahrnuje nepřeborné množství cukrovinek, kdy se cítí právě jako v podpalubí této bohatstvím překypující pirátské lodi, kde si můžou nabrat, čeho chtějí. Často se vyskytuje stížnost na vysoké konečné ceny takto prezentovaného zboží, někdy i na kvalitu. Z recenzí se pak celkově podává, že návštěvníci oceňují návštěvu této prodejny jakožto jedinečný, spíše luxusní (drahý) zážitek, nicméně nepodává se z těchto, že by obchod tento (či jiný obchod žalobců) měli zájem v budoucnosti kdekoli jinde vyhledávat. Popisují návštěvu jako jedinečný, zajímavý, jednorázový, ale drahý zážitek. Ojediněle se vyskytují recenze česky hovořících osob (dvě; v jedné je zmiňována ochota se vrátit). Pokud jde o recenze obchodu žalobců na serveru google.com/maps, pak má soud za zjištěné, že ke konkrétnímu umístění tohoto obchodu na mapách návštěvníci připisují právě recenze obdobné těm, které soud popisuje výše. Soud má i za zjištěné, že ve dvou případech (ze stovek recenzí) byly k obchodům žalobce mylně přiřazeny obrázky obchodu žalovaných.

51. Soud zamítl návrh na provedení důkazu tím, že by od svědka S. vyžádal faktury za dodání dekoračních sudů v období let 2013–2017 (objednávky nad 7 ks), a to z důvodu, že svědek jasně potvrdil, že v tomto období, jakož i obecně, prodával pouze sudy bez koleček na jejich spodní straně, což soud považuje za podstatný znak sudů žalobce a) i průmyslového vzoru; tedy provedení tohoto důkazu by pro řízení nemělo žádný význam. Dále soud zamítl návrh na provedení důkazu fotografiemi z otevření prodejny, které má mít k dispozici pan S., neboť ve

spise jsou již založeny fotografie prodejny z roku 2014, kdy byla předmětná prodejna otevřena. Dále soud zamítl návrh na provedení důkazu spisem ÚPV sp. zn. PVZ 2016–40795, jakož i rozhodnutími v něm vydanými či navazujícími, tj. Městského soudu č.j. 15A 58/2018–90 a rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 4As 336/2021–27, rozhodnutím ÚPV ze dne 26. 3. 2018 č.j. PVZ 2016-40795/D16105485/2016/UPV a rozhodnutím předsedy ÚPV ze dne 12. 9. 2018, č.j. PVZ 2016-40795/D18057509/2018/UPV, neboť tyto se týkají rozhodnutí o návrhu na zápis jiného průmyslového vzoru, který není předmětem tohoto řízení, jímž žalobci měli podat návrh zápis průmyslového vzoru pro ČR, a to jak truhly, tak sudu, přičemž ohledně sudu mělo dojít k částečnému zrušení (a žalovaní považují tamní argumentaci za přílehlavou i pro zdejší případ). Důvodem byla skutečnost, že žalovaní označili důkaz po koncentraci řízení, uváděný důvod pro prolomení koncentrace spočívající v tom, že na možnost koncentrace nebyli žalovaní upozorněni předem v předvolání není procesně relevantní; dalším plnohodnotným důvodem pro zamítnutí je skutečnost, že žalobci svůj nárok o tento český průmyslový vzor nikterak neopírají, a pokud žalovaní pouze odkazují na argumentaci, která je (ohledně sudu) v těchto rozhodnutích uvedena, nejedná se o skutečnosti relevantní pro toto řízení (je věcí žalovaných že tuto příp. převzou, ale pro soud není odůvodnění rozhodnutí ÚPV či soudů v této jiné věci závazné a není to důvod, pro který by měl soud tyto zcela jiné spisy a rozhodnutí ke zcela jinému průmyslovému vzoru v tomto řízení zkoumat). Soud konečně zamítl i návrh na provedení důkazu ohledáním výše uvedených webů, na kterých jsou prodávány sudy a truhly třetích osob, neboť toto bylo navrhováno za účelem prokázání dat, z nichž tyto nabídky pocházejí (že předcházejí přihlášce vzoru), což však nebylo pro soud relevantní, neboť žalovaní nedotvrdili konkrétní sud či truhlu třetích osob, která by všemi podstatnými znaky zasahovala do průmyslových vzorů žalobce a).

52. Soud ve věci nehodnotil překlady italského rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, ani tamní rozhodnutí ve věci samé a jeho přílohy; toto nemělo pro zdejší řízení relevanci. Rovněž soud nehodnotil listiny založené žalobci za účelem prezentace dalších možností kreativního zpracování truhel či sudu, neboť fakt, že existují i truhly a sudy jiné nebyl sporován. Soud rovněž nehodnotil část stránek captaincandy.cz, pokud jde o franchizing, neboť toto nemělo relevanci k předmětu řízení. Soud nehodnotil účtenku k nákupu v prodejně žalovaných na adrese Karlova, nebylo jaké tvrzení tímto dokládat. Soud nehodnotil marketingovou Závěrečnou zprávu z kvalitativního výsledku, závěry marketingové společnosti nemají pro toto řízení relevanci. Soud nehodnotil dále záznamy o uzavření či fungování prodejny Sweet Corner Candy Shop, tato otázka neměla pro řízení význam (listiny založeny oběma stranami). Soud dále nehodnotil výpis ze stránek kurzy.cz (pro řízení není podstatný zde evidovaný email žalobců), ani výpis z OR společnosti AMOR spol. s r.o. (soud uvěřil, že pirátský design prodejen zadala skutečně skupina žalobců).

53. Po právní stránce posoudil soud věc následujícím způsobem:

Práva z ochranných známek:

54. Po právní stránce soud posoudil věc po dle následujících ustanovení:

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. o. z.“), vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. Své právo prokazuje vlastník zapsané ochranné známky výpisem z rejstříku, popřípadě osvědčením o zápisu; podle odstavce 2 nestanoví-li tento zákon jinak (§ 10 až 11), nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat a) označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána, b) označení, u něhož z důvodu jeho shodnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou a označením existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace mezi označením a ochrannou známkou, c) označení shodné s ochrannou známkou nebo jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro

shodné, podobné nebo nepodobné výrobky nebo služby, pro které je ochranná známka chráněna, a jde o ochrannou známku, která má dobré jméno v České republice, a jeho užívání bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu; podle odstavce 3 citovaného ustanovení pro potřeby odstavce 2 se za užívání v obchodním styku považuje zejména a) umístování označení na výrobky nebo jejich obaly, b) nabídka výrobků pod tímto označením, jejich uvádění na trh nebo skladování za tímto účelem anebo nabídka či poskytování služeb pod tímto označením, c) dovoz nebo vývoz výrobků pod tímto označením, d) užívání označení v obchodních listinách a v reklamě, e) užívání označení jako název právnické osoby nebo obchodní firmu nebo jako součást názvu právnické osoby nebo obchodní firmy, f) užívání označení ve srovnávací reklamě způsobem, který je v rozporu s jiným právním předpisem.

Podle čl. 9 odst. 1 nařízení EP a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie vyplývají ze zápisu ochranné známky EU pro jejího vlastníka výlučná práva; podle odst. 2 pak aniž jsou dotčena práva vlastníků získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je vlastník ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li: a) toto označení totožné s ochrannou známkou EU a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka EU zapsána; b) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami, či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka EU zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace s ochrannou známkou; c) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka EU zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, pokud má tato ochranná známka v Unii dobré jméno a pokud by užívání takového označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky EU nebo jim bylo na újmu.

55. Podstata ochranné známky je tak založena na principu výhradní ochrany, který spočívá v tom, že zápisem ochranné známky do rejstříku vzniká výlučné právo vlastníka ochranné známky tuto známku užívat ve spojení s výrobky a službami, pro které byla zapsána. Tomu odpovídá povinnost třetích osob zdržet se v obchodním styku bez souhlasu oprávněné osoby užívání shodného označení ve spojení s totožnými výrobky nebo službami, jakož i povinnost třetích osob zdržet se užívání označení, u něhož hrozí nebezpečí záměny nebo asociace s ochrannou známkou, a to jednak z důvodu shodnosti či podobnosti obou označení a jednak z důvodu shodnosti nebo podobnosti jimi označených výrobků či služeb. Současně je oprávněná osoba oprávněna domáhat se ochrany zapsaného označení před osobami, které by její výlučné užívací právo některým z popsanych způsobů rušily. Soudní ochrany plynoucí z práva k ochranné známce se její vlastník může dovolávat pouze pro třídu mezinárodního třídění výrobků a služeb, pro niž má ochrannou známku zaregistrovanou.
56. Soud tedy dále posuzoval, zda je dána shodnost, popřípadě podobnost zboží a služeb, a dále obou označení, přičemž hodnotil celkový dojem, jež tato označení mohou vyvolat u průměrného zákazníka. Tato hlediska přitom musí být posuzována s ohledem na to, jak je vnímá relevantní veřejnost, kterou tvoří běžně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný průměrný spotřebitel výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána [srov. rozsudky Soudního dvora ze dne 23. 10. 2003, ve věci C-408/01, Adidas-Salomon AG a Adidas Benelux BV proti Fitnessworld Trading Ltd, a ze dne 27. 11. 2008, ve věci C-252/07, Intel Corporation Inc. proti CPM United Kingdom Ltd, nebo rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. 4. 2008, ve věci T-181/05, Citigroup, Inc. a Citibank, NA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)].

57. Soudní dvůr ve své judikatuře stanovil podmínky, za nichž se vlastník ochranné známky může domáhat zákazu užívání konfliktního označení: 1) základní podmínkou je, že jde o označení shodné či podobné; 2) k tomuto užívání musí docházet v obchodním styku; 3) musí k němu docházet bez souhlasu majitele ochranné známky; 4) musí k němu docházet pro zboží nebo služby (shodné či podobné); 5) musí zasahovat nebo musí být schopné zasáhnout do funkcí ochranné známky (C-17/06, Céline SARL proti Céline SA).
58. Základním východiskem pro hodnocení výše uvedených podmínek je přitom skutečnost, že žalobce a) má na národní i evropské úrovni registrovanou ochrannou známku prostorovou – viz výše.
59. Prostorová ochranná známka je tvořena trojrozměrným tvarem, v tomto případě vzhledem (layoutem) prodejny. Chráněné označení v tomto případě tedy definuje celek tvaru - prodejny, tedy souhra všech jeho součástí a jejich celkové vyznění, přičemž je třeba vycházet zejm. z prvků pro layout této prodejny dominantních, které celkové vyznění tohoto 3D tvaru (vzhled prodejny) definují a odlišují od vzhledu prodejen jiných, tedy ji tímto činí jednoznačně rozlišitelnou. Zásadní je rovněž to, že prostorová ochranná známka poskytuje ochranu přesně v podobě, jak byla registrována; tedy neposkytuje ochranu jednotlivým složkám celku (tvaru) individuálně.
60. Prostorová ochranná známka žalobce a) je v tomto případě tvořena vzhledem prodejny, který v celkovém vyznění navozuje dojem podpalubí staré, dřevěné lodi. Tento dojem je vyvolán souhrou několika prvků, a to: 1) dřevěných sloupů umístěných v prostoru prodejny, které navozují dojem spodní části stěžňů vedoucích dále nad palubu; 2) celkového dřevěného obkladu stěn, imitujících boky lodě a podlahy imitující dno lodě; 3) dřevěného stropu s lanovím a nahodile rozvěšenými lampami, navozujícím dojem, že se zákazník nachází právě pod palubou, jejíž spodní část takto vidí (vč. trámů); 4) sudů umístěných v prostoru, které navozují dojem skladovacího prostoru, kde se typicky v sudech zásoby skladovaly; 5) sudy jsou umístěny nikoli symetricky, velká část je po obvodu prostoru, i zde ale nikoli důsledně v jedné řadě, zbytek je spíše nahodile umístěn ve středu místnosti, což navozuje dojem podpalubí, kde nelze pro pohyby lodi zcela symetrické uspořádání sudů udržet; 6) na stěnách jsou umístěny zavěšené truhly, tento jediný atribut navozuje přímo dojem, že jde o podpalubí lodi právě pirátské (truhla jako symbol podkladu, po němž piráti prahnou nebo jej ukrývají).
61. Porovnáním této obrazové ochranné známky a vzhledu prodejen žalovaných pak soud dospěl k závěru, že vzhled prodejen žalovaných není stejný a ani podobný.
62. Soud při porovnání vycházel z toho, jak by vzhled obou prodejen posuzoval běžně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný průměrný spotřebitel výrobků nebo služeb, kterým v tomto případě je zahraniční turista na dovolené. Tedy soud vyšel primárně z toho, jaký dojem celkově vzhled prodejny na takového spotřebitele udělá, tedy z toho, jak souhra jednotlivých komponent bezprostředně působí; prostým dojmem bez hlubších myšlenkových analýz, spíše na základě běžných asociací.
63. Celkové vyznění vzhledu prodejen žalovaných nenavozuje dojem podpalubí pirátské, ani jiné dřevěné staré lodi. Jediným shodným prvkem je užití sudů (jako předmětů pro nabídku zboží), avšak i tyto sudy vykazují drobné odlišnosti od sudů zachycených na ochranné známce žalobce a) (nemají zejm. dominantní černé kování a kolečka). Zbývající prvky vzhledu prodejen žalovaných jsou již odlišné. V prodejně nejsou umístěny žádné dřevěné sloupy, které by imitovaly spodní část stěžňů a tím podpalubí; pouze podlaha prodejny je celodřevěná, část stěn (cca 1/3) a celý strop jsou již tvořeny běžnou omítkou s bílou/šedou barvou, tedy není zde dojem boku lodě a spodní části paluby; na tropě absentuje nejen dřevo, rámy a lanoví, ale naopak jsou zde větve a imitace bílých a fialových pnoucích se květin; v prostoru nejsou nahodile umístěny v prostoru visící lampy; samotné sudy jsou symetricky uspořádané podél zdi a uprostřed prodejny, není navozen dojem podpalubí lodi, kde se vlivem vln předmětu posouvají a nedrží symetrii; truhly na stěnách nemají víko (a černé kování), jde spíše o bedýnky, není navozen dojem pokladu a propojení s pirátským.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

64. Celkově tak pro výše uvedené působí vzhled prodejen žalovaných nikoli jako podpalubí dřevěné, natož pirátské lodi, jde o prostor mnohem vzdušnější, spíše evokující dojem nějaké venkovního skladu, příp. vinařství apod. Nejedná se proto o vzhled prodejny ani shodný, ani podobný.
65. Není tak naplněna základní podmínka pro poskytnutí ochrany žalobci a) jako vlastníku obou prostorových ochranných známek, neboť podmínkou ochrany jak dle národních tak evropských předpisů (§ 8 odst. 2 z.o.z. ; čl. 9 odst. 1 nařízení EP a Rady (EU) 2017/1001) je ve všech třech variantách vždy shodnost/totožnost či podobnost označení.
66. Zbývající podmínky pro poskytnutí ochrany soud proto nehodnotil, neboť všechny předpoklady musí být naplněny kumulativně.
67. Tento odpovědnostní titul tak neodůvodňuje ani jeden ze žalobních požadavků.

Porušení práv z průmyslových vzorů Společenství:

68. V rámci tohoto řízení byl vznesen protinávrh na prohlášení průmyslových vzorů Společenství žalobce a) za neplatné. O tomto protinávrhu soud rozhodl tak, že tomuto vyhověl, jak je uvedeno níže. Nicméně s ohledem na znění čl. 85 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001, zakotvujícího domněnku platnosti vzoru, soud dále rozebírá, zda jednání žalovaných zasahuje do práv z průmyslových vzorů žalobce a), neboť ke dni rozhodnutí zdejšího soudu otázka platnosti těchto vzorů pravomocně vyřešena není.
69. Dle nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001, o (průmyslových) vzorech Společenství platí:

čl. 2: (Průmyslový) vzor je chráněn: b) "zapsaným (průmyslovým) vzorem Společenství", je-li zapsán způsobem stanoveným tímto nařízením

čl. 3: Pro účely tohoto nařízení se: a) "(průmyslovým) vzorem" rozumí vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru;

čl. 19 - Práva vyplývající ze vzoru: 1. Zápis zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství poskytuje jeho majiteli výlučné právo jej užívat a zabránit třetí osobě užívat (průmyslový) vzor bez jeho souhlasu. Užívání (průmyslového) vzoru zahrnuje zejména výrobu, nabízení, uvádění na trh, dovoz, vývoz nebo používání výrobku, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn nebo u něhož je použit, jakož i skladování takového výrobku pro tyto účely.
70. Rozsah ochrany průmyslovým vzorem tak vymezuje množinu vzhledových znaků předmětů, na které se vztahují práva vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru do rejstříku. Pozitivním kritériem jsou vzhledové znaky průmyslového vzoru tak, jak vyplývají ze zápisu v rejstříku. Druhým pozitivním kritériem je shodnost celkového dojmu, který průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele. Kritérium shodnosti či odlišnosti není postaveno pouze estetickém vnímání a při posuzování shodnosti či odlišnosti je třeba brát do úvahy oblast, do které daný průmyslový vzor spadá.
71. Dále je zásadní míra volnosti, kterou měl původce při vývoji průmyslového vzoru, neboť míra shodnosti či odlišnosti mezi porovnávanými objekty není přesně určena; pokud měl původce při vytváření vzoru pouze omezenou volnost, zejména z důvodu technického omezení, mohou být i malé rozdíly dostačující pro konstatování, že průmyslový vzor má oproti namítanému vzoru individuální povahu (rozhodnutí ve věci Daka Research Inc. proti Ampel 24 Vertriebs-GmbH & Co. KG /R 196-2006-3/); pokud má původce vysoký stupeň volnosti při vytváření designu, lze dospět k závěru, že vzor, který se významně neodlišuje od jiného vzoru, vyvolává shodný celkový dojem na informovaného uživatele. Je tak možné zobecnit, že u průmyslových vzorů, které obsahují více znaků technického předurčení, tedy kde byla menší volnost původce při vytváření průmyslového vzoru, mohou i malé rozdíly vést k tomu, že průmyslové vzory budou na informovaného uživatele působit odlišným celkovým dojmem.
72. Při posuzování rozsahu ochrany z hlediska vymáhání práv ze zapsaného průmyslového vzoru je třeba vymezit dominantní znaky zapsaného průmyslového vzoru a tyto porovnat s dominantními Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

znaky posuzovaného předmětu. V případě, že obě skupiny dominantních znaků vedou k závěru ohledně shody celkového dojmu obou průmyslových vzorů, znamená to, že posuzovaný předmět spadá do rozsahu ochrany zapsaného průmyslového vzoru. Ohledně interpretace shodného celkového dojmu přitom lze použít např. závěry rakouského Oberstergerichtshof (4 Ob 177/05s), který dovodil: "Při posuzování toho, zda konkrétní průmyslový vzor spadá do rozsahu ochrany zapsaného průmyslového vzoru Společenství, je nutné posoudit celkový dojem. Takové posouzení však nezahrnuje mozaikovitě posuzování jednotlivých detailů. Rozhodující naopak je, zda vizuální dojem, který vyvolávají oba průmyslové vzory, je shodný".

73. Ohledně míry pozornosti, kterou informovaný uživatel věnuje porovnávání jednotlivých vzhledových znaků, Tribunál EU v rozhodnutí Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd. proti OHIM - Bosch Security Systems (T-153/08, body 46 až 47) uvedl: "Pokud jde o výklad pojmu 'informovaný uživatel', je třeba mít za to, že postavení 'uživatele' znamená, že dotyčná osoba výrobek, v němž je (průmyslový) vzor ztělesněn, užívá v souladu s účelem, ke kterému je tento výrobek určen. Přívlastek 'informovaný' krom toho naznačuje, že uživatel, aniž by byl návrhářem či technickým odborníkem, zná různé (průmyslové) vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalostí, pokud jde o prvky, které tyto (průmyslové) vzory obvykle obsahují, a v důsledku svého zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti".
74. Problematika stanovení rozsahu ochrany je přitom otázkou právní, a v případě vymáhání průmyslových práv je pouze soud, nikoliv znalec, oprávněn určit, že daný předmět spadá do rozsahu ochrany.
75. Pokud jde o posouzení sudu, jehož užívání má chráněno průmyslovým vzorem žalobce a), pak soud uzavírá, že dominantními znaky jsou: 1) velikost tohoto sudu, který odpovídá standardní běžně vnímané velikosti sudu užívaného na transport potravin či tekutin; 2) počet skruží – kování a jejich umístění, kdy skruží je šest, jsou umístěny vždy na úplném dně či vršku sudu a poté vždy jedna skruž bezprostředně nad/pod krajní skruží a vždy skruž cca v 1/3 sudu; 3) barva skruží – kování, které je černé; 4) kolečka na spodní části sudu, která jsou pro celkové vyznění podstatná v tom směru, že působí u sudu dojmem, že tento není dnem umístěn přímo na podkladu (zemi) a že je sud snadno manipulovatelný; 5) cylindrický tvar sudu, který působí dojmem, že spodní část sudu je užší, než horní (na většině fotografií dle zápisu); 6) sud má přírodní barvu dřeva (ořechu).
76. Soud vyšel při posouzení shodnosti sudů užívaných žalovanými a průmyslového vzoru žalobce a) z pohledu informovaného uživatele, který zná různé (průmyslové) vzory existující v dotyčném odvětví (vystavovací předměty), má určitý stupeň znalostí ohledně běžných prvků a vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti. Informovaným uživatelem je dle soudu maloobchodní prodejce nabízející zboží koncovým zákazníkům, který se orientuje v možnostech prezentace zboží zákazníkům, tedy zná různé vystavovací předměty a jejich varianty či detaily. Což tedy soud vedlo k tomu, že posuzoval pozorněji i dílčí rozdíly v dominantních znacích obou sudů.
77. Soud dospěl takto k závěru, že sud užívaný žalovanými do prostoru ochrany průmyslového vzoru žalobce a) nespadá.
78. Sud užívaný žalovanými vykazuje shodné prvky, pokud jde o cylindrický tvar sudu, nicméně i zde je odlišnost v tom, že žalovanými užívané sudy nebudí dojem užší spodní části; rovněž soud zohlednil míru možné tvůrčí volnosti, která je pro tento tradiční, konstrukčně daný, až nutný tvar sudu (sud drží pospolu právě prohnutý tvar jeho prken, které jsou takto zohýbány a napruženy; tedy nutně má sud cylindrický tvar) malá, tedy neumožňující fakticky zásadně jiný tvar sudu. Oba sudy jsou cca shodně veliké, nicméně i zde jde o velikost tradiční a pro účel sudu jako prostředku pro nabídku zboží rovněž fakticky nutnou velikost, původně danou poměrem maximálního objemu a ještě možné transportovatelnosti sudu, nyní již spíše vhodnou svojí výškou pro prezentaci zboží (cca ve výši standardního stolu či pultu). Oba sudy jsou osazeny celkem šesti skružemi, přibližně shodně umístěnými; i zde je však prostor pro jiné uspořádání nepatrný, po jedné skruži musí být vždy umístěno na dně/vršku sudu a zbývající dvě párové skruže jsou vždy

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

výrazně užší než nejširší místo sudu, první více, druhá méně, tak aby tyto mohly být posouvány při výrobě po těle sudu a držet třením jednotlivá prkna tvořící sud silou pohromadě. Barva těla obou sudů je barvou dřeva; zde je samozřejmě možné sud pojmout jakkoli barevně, tradičně však sudy měly barvu dřeva, z nichž byly vyrobeny, nebyly barveny.

79. Rozdílnými znaky jsou barva skruží – kování a umístění koleček na spodní části sudu.
80. Pokud jde o barvu skruží, jde při tvorbě celkového dojmu tohoto sudu o zásadní komponentu. Černě nabarvené skruže sudu žalobce a) působí vůči dřevěnému tělu sudu kontrastně a činí jej snadno odlišitelným od sudu žalovaných, který (v průběhu řízení) má skruže natřeny barvou zlatou, která je velmi podobná tělu sudu, až splývá s barvou dřeva. Je tak vytvořen zcela jiný celkový dojem sudu žalovaných, který až jako by skruže neměl, resp. jednoznačně absentují skruže jako esteticky dominantní prvek.
81. Pokud jde o umístění koleček, tato jsou pro vzhled celku sudu zásadní nikoli svojí funkcí, ale tím, že sud žalobce je jakoby „ve vzduchu“, nesedí na podkladu. Dále vyvolávají dojem sudu jako věci snadno manipulovatelné jejím posunutím, nikoli pouze přenášením; tedy věci nikoli pevně fixované s místem, kde se nachází. Toto je dojem u vystavovacích předmětů zásadní. Oproti tomu sud žalovaných kolečka nemá a jeho spodní část je přímo na podkladu. Rozdílným je tak dojem z tohoto sudu jako pevně usazeného předmětu oproti sudu žalobce a) jakožto předmětu nad povrchem, předmětu mobilního.
82. Pro výše uvedené soud uzavřel, že práva žalobce a) z průmyslového vzoru sudu dotčena nebyla. Informovaný uživatel nutně popsané rozdíly sezná jako dostatečně odlišující, přitom i v prvcích shodných či podobných jsou buď drobné odchylky (informovanému uživateli seznatelné) nebo nebyl dán prostor pro zásadně jiné uspořádání či vyjádření, tedy tyto prvky shledané rozdíly nepřevládají a celkový dojem obou sudů je dle soudu odlišný.
83. Pokud jde o průmyslový vzor truhly, pak soud rovněž dospěl k závěru, že práva žalobce a) k jeho průmyslovému vzoru dotčena nebyla. Soud vyšel ze stejných předpokladů posouzení, a dále proto pouze uvádí pro toto posouzení zásadní skutečnosti.
84. Pokud jde tedy o posouzení truhly, jejíž užívání má chráněno průmyslovým vzorem žalobce a), pak soud uzavírá, že dominantními znaky jsou: 1) velikost truhly; 2) víko truhly, které činí vzhledově truhlu truhlou (uzavíratelným předmětem); 3) kování truhly, jeho umístění a barva, kdy truhla má kování na hranách a vprostřed čela truhly a je černé; 4) dřevěná barva těla truhly; 5) truhla má vloženou vložku tvořící vyvýšené dno, což však při naplnění zbožím patrně není, napomáhá to pouze dojmu přeplněnosti i při menším obsahu.
85. Shodnými znaky obou truhel jsou jejich velikost (zde byla možnost volby jiné velikosti, truhla žalovaných je cca shodně veliká) a dřevěná barva těl truhly žalovaných (opět jde o barvu tradiční, jakkoli lze zvolit jinou). Umístění vnitřní vložky (má truhla žalovaných rovněž) nemá pro dojem z truhly při jejím praktickém užití význam, neboť vložka není patrná, je na ní umístěno nabízené zboží.
86. Rozlišujícími prvky jsou absence víka truhly žalovaných a barva kování (změněno v průběhu řízení).
87. I zde je informovaným uživatelem maloobchodní prodejce nabízející zboží koncovým zákazníkům, který se orientuje v možnostech prezentace zboží zákazníkům, tedy zná různé vystavovací předměty a jejich varianty či detaily. Jeho pohledem soud i tento průmyslový vzor a zásah do něj posuzoval.
88. Zásadním a jednoznačně odlišujícím prvkem je absence víka truhly u žalovaných. Bez víka již fakticky ani nejde o truhlu, ale o jakousi bednu, kterou nelze uzavřít. Víko je dominantním prvkem truhly, smyslem truhly je její obsah ukrýt, uzamknout, což bez víka nelze.
89. Odlišnou je i barva kování, která je zlatá a zde platí co bylo výše uvedeno ohledně kování sudu, zlaté kování není rozlišujícím, kontrastním prvkem, ale spíše s barvou těla truhly splývá. Osazení kování na hranách a čelní straně těla truhly/bedny je jinak shodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

90. Pro výše uvedené soud uzavřel, že práva žalobce a) z průmyslového vzoru truhly dotčena nebyla. Informovaný uživatel nutně popsané rozdíly sezná jako dostatečně odlišující, zejm. rozpozná celkový dojem, kdy truhla žalobce a) je skutečně truhlou, naopak žalovaní užívají bednu bez víka, tedy nikoli truhlu. Shledané shodné či podobné prvky popsané výše toto nemohou převážít. Celkový dojem z obou předmětů je proto odlišný.
91. Jak uvedeno, soud tedy dospěl k závěru, že práva žalobce a) ani z jednoho z průmyslových vzorů nebyla dotčena a ani tento odpovědnostní titul žádný ze žalobních požadavků neodůvodňuje.

Nekalá soutěž:

92. Soudy ve svém rozhodování dospěly k ustálenému závěru, že jednáním v nekalé soutěži je pouze takové jednání, které naplňuje všechny podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z. (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2007, sp. zn. 32 Odo 1125/2006, uveřejněný pod číslem 96/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dle účinné právní úpravy, srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 23 Cdo 4297/2018).
93. Dle ust. § 2976 odst. 1 o.z. kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže, která se zakazuje.
94. Soud předně zkoumal, zda mezi žalobcem a žalovaným v daném případě skutečně jde o jednání v hospodářské styku (první podmínka generální klauzule nekalé soutěže), jež je pojmově širší, než je oblast soutěže hospodářské (NS sp. zn. 23Cdo 2343/2009). Dotčenými osobami v rámci nekalosoutěžního jednání jsou jednak (jiní) soutěžitelé a jednak zákazníci. Soutěžní prvek jednání, resp. soutěžní záměr bude přitom nutné posuzovat nikoli dle subjektivní příčiny jednání, tj. dle účelu z pohledu jednajícího, ale v jeho objektivním následku, tedy v potenciální způsobilosti přivodit soutěžní újmu (NS sp. zn. 32 Odo 1464/2006; NS 23 Cdo 4422/2015).
95. Další podmínkou nekalé soutěže je způsobilost soutěžního jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Pro právní kvalifikaci se vyžaduje způsobilost přivodit újmu, není tedy nutný sám vznik újmy; musí se ovšem jednat o možnost reálnou, nikoliv spekulativní. O. z. přitom nehovoří o škodě, ale o újmě, což je pojem širší, zahrnuje i újmy nehmotného charakteru (poškození obchodní pověsti soutěžitele, rozmělnění vážnosti označení apod.).
96. Soud uzavírá, že tyto dvě podmínky generální klauzule nekalé soutěže jsou naplněny. Jednání žalovaných, spočívající v provozování prodejen cukrovinek s výše popsaným vzhledem a prvky prodejem je jednáním v hospodářském styku, neboť žalobci i žalovaní jsou přímými konkurenty; prodávají většinou shodný sortiment (cukrovinky, resp. měkké bonbony) a působí i teritoriálně ve stejné oblasti (Praha 1, tzv. Královská cesta). Jednání žalovaných je přitom způsobilé přivodit žalobcům újmu, neboť při naplnění zbývajících podmínek nekalé soutěže by skutečně reálně hrozilo, že provozování prodejen žalovaných povede k odlivu zákazníků žalobce, čímž dojde na jeho straně ke vzniku škody, příp. i vzniku újmy nemajetkové (ztráta jedinečnosti konceptu apod.).
97. Pokud jde o poslední z podmínek, tj. otázku dobrých mravů soutěže, pak pojem dobrých mravů zákonná úprava (ani v tomto kontextu) obecně nedefinuje - je zřejmé že dobré mravy netvoří uzavřený normativní systém, jsou spíše měřítkem etického hodnocení konkrétních situací a jejich souladu s obecně uznávanými pravidly slušného a poctivého jednání; rozpor jednání s dobrými mravy je třeba posuzovat v každém případě individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem jednání účastníků v příslušném období a jejich tehdejšímu postavení, a to i co do podmínky časového vymezení trvání takového jednání (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Odo 189/2005). V rozporu s dobrými mravy soutěže je takové jednání, které se nachází za hranicí přípustné agresivity při soutěžení na trhu a které je ve vztahu k ostatním soutěžitelům zákeřné, podvodné či parazitující, nebo je ve vztahu k zákazníkům klamavé (srov. např. rozsudek ze dne 10. ledna 2011, sp. zn. 23 Cdo 5184/2009, a ze dne 30. října 2014, sp. zn. 23 Cdo 3338/2012, shodně sp.zn. 23Cdo 2944/2015).

98. Soud předně s odkazem na výše uvedené uzavírá, že žalovaní neporušili žádné z práv průmyslového vlastnictví na straně žalobců, což by v opačném případě závěr o rozporu s dobrými mravy zakládalo. Je tak třeba se zabývat tím, zda žalovaní svým jednáním, které je jinak s právy průmyslového vlastnictví žalobců souladné, i přesto nejednali způsobem, který je v rozporu s dobrými mravy soutěže.
 99. Podstata námitek žalobců přitom po skutkové stránce směřovala k tomu, že žalobci v roce 2014 jako první v ČR vytvořili a v praxi zavedli koncept prodeje cukrovinek, zejm. měkkých bonbonů, které nabízejí prostřednictvím (od té doby nezměněných) sudů a truhel, na nichž jsou navrženy, to vše je zasazeno do prostředí podpalubí pirátské lodi. V jednání žalovaných provozující prodejny, dle tvrzení žalobců shodného konceptu a vybavení (viz popis výše), pak žalobci spatřují parazitování na pověsti, klamání zákazníků a vyvolání nebezpečí záměny.
 100. Jak uvedeno výše, soud obecně v jednání žalovaných rozpor s dobrými mravy soutěže neshledal. Soudy ve svém rozhodování dospěly k ustálenému závěru, že jednáním v nekalé soutěži je pouze takové jednání, které naplňuje všechny podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z. (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2007 nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 23 Cdo 4297/2018). Vztah mezi generální klauzulí a jednotlivými zvláštními skutkovými podstatami nekalé soutěže je dále takový, že pokud bude naplněna některá ze zvláštních skutkových podstat, může toto zakládat naplnění podmínky rozporu jednání s dobrými mravy soutěže (např. NS 32 Odo 267/2005).
 101. Dle § 2982 o.z. - Parazitování na pověsti: Parazitováním je zneužití pověsti závodu, výrobku nebo služby jiného soutěžitele umožňující získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl.
 102. Dle § 2978 odst. 1 klamavé označení zboží nebo služby je takové označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že jím označené zboží nebo služba pocházejí z určité oblasti či místa nebo od určitého výrobce, anebo že vykazují zvláštní charakteristický znak nebo zvláštní jakost. Nerozhodné je, zda označení bylo uvedeno bezprostředně na zboží, na obalu, obchodní písemnosti nebo jinde. Rovněž je nerozhodné, zda ke klamavému označení došlo přímo nebo nepřímo a jakým prostředkem se tak stalo.
 103. Dle § 2981 o.z. - Vyvolání nebezpečí záměny: (1) Kdo užije jména osoby nebo zvláštního označení závodu užívaného již po právu jiným soutěžitelem, vyvolá tím nebezpečí záměny. ... (3) Stejně tak vyvolá nebezpečí záměny, kdo napodobí cizí výrobek, jeho obal nebo výkon, ledaže se jedná o napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně, technicky nebo esteticky předurčeny, a napodobitel učinil veškerá opatření, která lze na něm požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil, pokud jsou tato jednání způsobila vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení se soutěžitelem, jeho závodem, pojmenováním, zvláštním označením nebo s výrobkem či výkonem jiného soutěžitele.
 104. I naplnění podmínky rozporu s dobrými mravy je třeba posuzovat z pohledu cílové skupiny soutěžitelů či zákazníků na relevantním trhu (k pojmu relevantní trh viz § 2 odst. 2 OHS, k jeho judikатурnímu vymezení viz VS Praha 3 Cmo 203/2011). U zákazníků jde o nalezení modelového zástupce takové skupiny tzv. průměrného jednotlivce (SDEU C-112/99, Toshiba Europe GmbH), resp. průměrného spotřebitele, kterým je průměrně běžně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel (SDEU C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH), tedy takový, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (NS 23 Cdo 1757/2012), který se orientuje podle značky, kvality, ceny a dalších vlastností výrobku (NS 23 Cdo 2500/2010); jde o otázku právní, soud k jednotlivým hlediskům průměrného spotřebitele nemusí provést žádný důkaz (NS 23 Cdo 2948/2018).
 105. Soud v tomto ohledu uzavírá, že má za prokázané, že typickým, modelovým zákazníkem prodejny žalobců, respektive žalobce b), je zahraniční turista, který prodejnu žalobce navštíví jednorázově, většinou nahodile nebo na základě recenze na [google.com/maps](https://www.google.com/maps). Tedy prodejnu žalobce nehledá a nenavštěvuje opakovaně. Z recenzí se podává, že větší část turistů prodejnu navštíví vyloženě
- Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

náhodně, prostě ji na své cestě objeví, a poté popisují své zážitky z návštěvy z této prodejny. Část návštěvníků prodejnu může vyhledat i prostřednictvím recenzí na [google.com/maps](https://www.google.com/maps), z dokazování se však nepodává, že by to byl větší podíl zákazníků, převládajíc recenze náhodných návštěvníků. Typické pro tohoto modelového zákazníka je (dle zjištění učiněných z recenzí), že navštíví prodejnu jedenkrát, tedy tuto opakovaně nevyhledává, považuje toto za luxusní zážitek, který si dopřál, který je však často hodnocen jakožto drahý, tedy nikoliv hodný opakování. Z recenzí se rovněž podává, že takovýto zákazník oceňuje to, že se v prodejně cítí jakožto v podpalubí pirátské lodi, prodejna na něj udělá tento jedinečný dojem spočívající v tom, že zákazník se pocitově nachází v podpalubí pirátské lodi, uprostřed truhel a sudů, které jsou plné pokladů nashromážděných piráty, z nichž si může nabrat.

106. Soud proto právně posuzoval, zda pro takovéhoho spotřebitele může být koncept prodeje, který provozují žalovaní, klamavý, zavádějící, nebo zda tento může parazitovat na pověsti žalobců.
107. Samo uvedení výrobků na trh, jež jsou svým vzhledem či provedením shodné s výrobky jiného soutěžitele nebo jsou těmto výrobkům podobné (aniž by výrobky tohoto soutěžitele byly zároveň vyjádřením předmětu některého z absolutních práv duševního vlastnictví), nelze bez dalšího považovat za jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Samotná podstata (resp. samo konkurenční prostředí) hospodářské soutěže totiž spočívá právě v tržní nabídce konkurenčně substituovatelných výrobků. Nekalosoutěžním se takové jednání stává pouze tehdy, je-li jeho důsledkem narušení hospodářské soutěže jednáním v rozporu s jejími dobrými mravy způsobitelným přivodit újmu jiným soutěžitelům či zákazníkům, a to zejména v podobě klamání zákazníků, vyvolání nebezpečí záměny či parazitování na soutěžních výkonech jiného soutěžitele. V rozporu s dobrými mravy soutěže je uvedení takového výrobku soutěžitelem na trh kupříkladu tehdy, stali se vzhled či provedení shodného nebo obdobného výrobku příznačným v zákaznických kruzích pro závod jiného soutěžitele nebo neučinil-li soutěžitel dostatečné opatření pro vyloučení či podstatné omezení vyvolání nebezpečí záměny nebo klamné představy o spojení svého výrobku s jiným soutěžitelem (zpravidla např. zřetelným umístěním svého loga na výrobek či jeho obal) nebo těžil-li soutěžitel ze soutěžně významného úsilí a nákladů jiného soutěžitele (NS sp. zn. 23 Cdo 2027/2020).
108. S odkazem na výše uvedené tedy v samotném jednání žalovaných, kteří rovněž přistoupili k tomu, že ve svých prodejnách prodávají měkké bonbony a další cukrovinky či vína a oříšky, neboť se jedná o sortiment aktuálně zejména turisty vyhledávaný, jednání v rozporu s dobrými mravy spatřovat nelze. Jedná se fakticky pouze o snahu žalovaných, aby rovněž i oni prodávali sortiment, který je aktuálně poptáván, což není nic, co by bylo možno exkluzivně připisovat pouze pro možnost prodeje žalobcům.
109. Závěr o vyvolání nebezpečí záměny výrobků na straně zákazníků z důvodu příznačnosti některých (tj. technicky nepředurčených) prvků vzhledu a provedení těchto výrobků pro závod soutěžitele nemůže vyplývat ze samotného dřívějšího uvedení výrobků jiného soutěžitele na trh. Takový závěr je možno učinit pouze při zjištění, že zákaznické kruhy (od některého okamžiku) spojují dané prvky úpravy výrobku právě jen se závodem určitého soutěžitele (NS sp. zn. 23 Cdo 2027/2020).
110. Soud nedospěl ani k závěru, že by na straně typického zákazníka popsaného výše docházelo k riziku vyvolání nebezpečí záměny prodejen žalobců a žalovaných. Předně je tomu proto, že větší část zákazníků (viz recenze) navštíví prodejnu žalobců spíše náhodně, neboť jdou okolo a tato je zláka. Tedy tuto konkrétní prodejnu žalobců neznají a ani ji nevyhledávají. Pokud je jim koncept tohoto prodeje znám, pak tomu tak může být z důvodu, že tento koncept mohou již delší dobu znát ze zahraničí (viz zjištěné prodejny ze zahraničí), nikoli skrze žalobce. Nehrozí tak tedy riziko, že by prodejnu žalovaných zaměnili s prodejnou žalobce, neboť jde o spíše zákazníky nahodilé. Pokud jde o tu část recenzentů, kteří mohli prodejnu navštívit na základě údajů uvedených na [google.com/maps](https://www.google.com/maps), pak je nutno přihlídnout k tomu, že se jedná zcela evidentně o zákazníky,

kteří pracují s mapovými podklady, tedy je jim zřejmé, kde se nachází a kde se přesně nachází prodejna žalobců, resp. kde ji mají hledat, tedy i zde je riziko záměny minimální.

111. Obecně však závěr o tom, že nehrozí riziko vyvolání nebezpečí záměny, soud dovozuje z toho – jak je konkrétně popsáno výše u hodnocení prostorové ochranné známky -, že celkový dojem z prodejen žalobce b) a žalovaných je zcela odlišný. Prodejna žalobce b) skutečně vyvolává dojem podpalubí pirátské lodi, kde jsou umístěny stěže, sudy a truhly, celý interiér je dřevěný, včetně stropu s lanovým a náhodně pověšenými lampami. Oproti tomu prostředí prodejen žalovaných je mnohem více otevřené, vzdušné, jsou zde rovněž nabízeny cukrovinky, zejména měkké bonbony prostřednictvím beden (nikoli truhel) a sudů (mají jinak natřené kování); ve zbytku však prodejny žalovaných nepůsobí ani podobně prostředí podpalubí jakékoliv dřevěné lodi; jedná se o prodejnu evokující dojem spíše jakéhosi otevřeného venkovního skladu sudů či vinařství, tj. evokuje spíše dojem venkovního prostředí, nikoli uzavřeného podpalubí, neboť na stropu jsou pověšeny pnoucí se květiny a větve. I z tohoto důvodu vyvolání nebezpečí záměny dle soudu nehrozí.
112. Ze stejných důvodů pak má soud i za to, že nemůže být naplněna skutková podstata klamavého označení zboží nebo služeb. Pro shodné důvody má tedy soud za to, že zboží žalovaných (zejm. měkké bonbony) nemůže vyvolávat dojem, že pochází od žalobce. Jak uvedeno výše, pro prodej žalobců je typické prostředí podpalubí pirátské lodi, toto s prodejny žalovaných zaměnitelné není a není tak důvodný závěr ani o riziku klamavého označení zboží (které jinak pro žalobce samo o sobě typické není, jde o běžně prodávané bonbony) či služeb (způsob prodeje v daném prostředí).
113. Samotné zjištění o podobnosti výrobků neumožňuje učinit ani závěr, že se soutěžitel svým jednáním dopouští parazitování na soutěžních výkonech jiného soutěžitele. Podmínkou takového jednání v nekalé soutěži je, že soutěžitel těží z konkrétního úsilí a nákladů jiného soutěžitele a získává tak soutěžní výhodu spočívající v tom, že sám nemusí takové náklady vynakládat. Přitom se z povahy hospodářské soutěže musí jednat o takové (soutěžně významné) úsilí a náklady, jejichž těžení ze strany jiného soutěžitele představuje jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Ty však připouští jistou míru agresivity a podnikatelské vychytralosti s cílem se na trhu se prosadit. Navíc zákaz těžení z takového úsilí a nákladů jiného soutěžitele neplatí jednou provždy, ale pouze po dobu odpovídající zhodnocení postavení tohoto soutěžitele na trhu tak, aby toto úsilí a náklady, byly tržně vyrovnány (NS sp. zn. 23 Cdo 2027/2020).
114. Soud v tomto případě nemá ani za naplněné podmínky skutkové podstaty parazitování na pověsti. Podmínkou parazitování na pověsti je skutečnost, že adresát si konkrétní prvky spojuje s konkrétním soutěžitelem, tedy žalobcem, a hrozí zde přenos tohoto hodnocení na soutěžitele jiného, konkrétně na žalované. V řízení bylo sice prokázáno, že žalobci provozují prodejny s popsaným konceptem (ač původně na jiných místech), již od roku 2014, nicméně v jednání žalovaných nelze spatřovat to, že by chtěli parazitovat právě na pověsti žalobce. Jak uvedeno výše, soud nedospěl k závěru, že by průměrný spotřebitel navštěvoval prodejnu žalobce proto, že zná její pověst, ale spíše nahodile tuto najde.
115. Soud se dále zabýval tím, zda jednání žalovaných naplňuje skutkovou podstatu tzv. freeridingu či černého pasažérství.
116. Dle závěru soudu jednáním žalovaných, kteří prodávají své zboží výše popsaný způsobem, fakticky dochází k tomu, že prodávají přibližně podobnou metodou stejný sortiment, který je aktuálně zákazníci, zejména turisty, poptávan.
117. A jak popsáno výše, parazitující není vzhled prodejen - prodejny žalovaných imitují spíše prostředí venkovní, osazené květinami, větvemi a rovněž sudy a bednami, naproti tomu prostředí prodejen žalobců je prodejnou imitující prostředí podpalubí pirátské lodi, prostředí uzavřené, nikoliv vzdušné, rovněž se sudy a truhlami, nikoliv bednami. Dojem z obou prodejen je odlišný. Nelze tak dospět k závěru, že by na pirátském dojmu prodejen žalobců žalovaní parazitovali ve smyslu freeridingu, tedy že by se snažili bez úsilí získat prospěch na obdobně vyvolávaném dojmu. V Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

podrobnostech soud odkazuje zejména na argumentaci uvedenou ohledně závěru, že žalovaní svým jednáním neporušují prostorové ochranné známky žalobce a).

118. Nelze přitom ani uzavřít, že by žalovaní tím, že provozují prodejny, kde rovněž prodávají prostřednictvím samotných sudů a truhel cukrovinky, zejm. měkké bonbony, nějak těžili z úsilí, které vynaložili žalobci na metodu prodeje pomocí sudů a truhel. Tedy, že by se dopouštěli tzv. freeridingu samotným užitím sudů či truhel. Jak uvedeno výše, žalovaní se fakticky pouze dopouští to, že prodávají zboží, které je ve vztahu k prodejní žalobců v přímé konkurenci, kdy prodávají většinou fakticky stejný sortiment, a kdy jediným shodným prvkem, pokud jde o vzhled prodejen či jejich prvků, je využití sudů (i jejich vzhled je však jiný) a bylo tomu tak u truhel (nyní již spíše beden), nicméně zbývající vzhled prodejny je zcela odlišný a nelze tak uzavřít, že by tento samotný prvek byl něčím unikátním pro žalobce, že by šlo o prodejní metodu ojedinelou a žalobci nákladně jako pro ně unikátní vyvinutou a zejm. stále udržovanou. Zásadní je totiž skutečnost, že jednání spočívající ve freeridingu v čase co do svého nekalosti slábne. Je tak třeba jednání soutěžitele, který se snaží využít pověsti konkurence, a získat tak nějaký prospěch pro vlastní podnikání, posuzovat přísněji v době, kdy koncept podnikání poškozeného subjektu je nový, inovativní a jedinečný. Tak tomu mohlo být v rámci ČR v době, kdy žalobci s tímto konceptem prodeje cukrovinek přišli, což bylo v roce 2014. V době rozhodování soudu je tomu již 10 let a i z provedeného dokazování se podává, že se jedná o koncept i mezi jiným prodeji cukrovinek již hojně, až masově, rozšířený (zejm. pokud jde právě o užití sudů a truhel jako vystavovacích či prodejních předmětů pro shodný sortiment; někdy i s imitací prostředí lodí). I pro tento časový aspekt tak je třeba uzavřít, že žalovaní namítaným jednáním zákaz nekalé soutěže neporušují.
119. V tomto směru je nutno rovněž poukázat na to, že obdobný koncept prodeje cukrovinek prostřednictvím sudů, často i v prostředí evokujícím právě dojem pirátské lodi, je v zahraničí provozován dlouhodobě (viz zjištění o množství zahraničních obchodů, např. Candy Barrel, jdoucím 35 let nazpět).
120. Toto je třeba odlišit od závěru o tom, že nedochází ke klamavému označení zboží, vyvolání nebezpečí záměny či parazitování na pověsti, neboť ty jsou vázány na povědomí spotřebitelů o tomto konceptu prodeje žalobců a snaze tyto vyhledat, respektive riziku, že dojde k omylu či záměně. Freeriding oproti tomu soud neshledal právě ani v tom, že žalovaní užívající velmi podobnou metodu prodeje žalobců spočívající v užití sudů a truhel (dříve, nyní beden) k prezentaci zboží
121. Z důvodu uvedených výše pak tedy soud dospěl k závěru, že ani odpovědnostní titul ve formě porušení zákazu nekalé soutěže není dán.

Žalobní nároky

122. Žalobci se žalobou domáhali celkem čtyř zdržovacích nároků. Soud neshledal ani jeden z tvrzených odpovědnostních titulů za odůvodněný, a proto žalobu žalobců v plném rozsahu zamítl.
123. Nad rámec tohoto soud uvádí, že účelem zdržovacího nároku je zamezit rušiteli, aby pokračoval v porušování průmyslových práv. V případě zabránění v pokračování v porušování průmyslových práv je pak podstatné, aby v době rozhodnutí soudu (§ 154 odst. 1 o. s. ř.) rušící jednání trvalo, nebo sice netrvalo, ale s ohledem na skutečnosti, které tady jsou v době rozhodnutí soudu, lze důvodně předpokládat, že rušitel bude opět v budoucnu v rušení pokračovat (NS sp. zn. 23 Cdo 4532/2011). Ani skutečnost, že v době podání žaloby žalovaní užívali sudy a truhly s černým kovááním a truhly navíc s víky a až v průběhu řízení tyto ještě více odlišili přetřením skruží na zlatou barvu, nevede soud k závěru o nutnosti zdržovacím nároků ohledně samotných truhel či sudů vyhovět, neboť (u sudů navíc byly i jiné podstatné rozdíly; kolečka) žalovaní ke změně přistoupili dobrovolně a dle soudu nehrozí ani ve smyslu citované judikatury riziko opakování.

Protinávrh žalovaných na prohlášení průmyslových vzorů Společenství za neplatné

124. Pokud jde o protinávrh žalovaných na prohlášení průmyslových vzorů Společenství č. zápisu 003938034-0001 a č. zápisu 003938034-0002 za neplatné, pak po právní stránce soud vyšel z úpravy obsažené v nařízení Rady (ES) č. 6/2002, ze dne 12. prosince 2001, o (průmyslových) vzorech Společenství.
125. Zdejší soud je o protinávru příslušný rozhodnout s odkazem na čl. 81 písm. a) a d) nařízení. Dle čl. 24 nařízení může být zapsaný (průmyslový) vzor Společenství prohlášen neplatným soudem pro (průmyslové) vzory Společenství na základě protinávru v řízení o porušení práv.
126. Protinávrh je založen ve smyslu čl. 84 nařízení na důvodech neplatnosti podle článku 25 nařízení, neboť žalovaní namítají, že ani jeden z průmyslových vzorů nesplňuje ani podmínku novosti, ani individuální povahy.
127. Soud proto dále postupoval dle čl. 86 nařízení, a posuzoval, zda některý z důvodů uvedených v článku 25 poškozuje zachování (průmyslového) vzoru Společenství.
128. Dle čl. 88 nařízení soudy pro (průmyslové) vzory Společenství se řídí ustanoveními tohoto nařízení; ve všech otázkách, které nejsou upraveny tímto nařízením, se řídí soud pro (průmyslové) vzory Společenství vnitrostátními právními předpisy, včetně mezinárodního práva soukromého; a nestanoví-li toto nařízení jinak, řídí se soud pro (průmyslové) vzory Společenství procesními předpisy, které platí pro obdobná řízení ve věcech národních (průmyslových) vzorů toho členského státu, na jehož území má sídlo.
129. Ohledně posouzení důvodů neplatnosti soud vyšel z těchto ustanovení nařízení:

Článek 25 - Důvody neplatnosti

1. (Průmyslový) vzor Společenství lze prohlásit neplatným pouze v níže uvedených případech:

- a) pokud (průmyslový) vzor neodpovídá definici podle čl. 3 písm. a);
- b) pokud nesplňuje podmínky článků 4 až 9;

Článek 3 - Definice

Pro účely tohoto nařízení se: a) „(průmyslovým) vzorem“ rozumí vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru;

Článek 4 - Požadavky na ochranu

1. (Průmyslový) vzor je chráněn právem k (průmyslovému) vzoru, pokud je nový a má individuální povahu.

Článek 5 - Novost

1. (Průmyslový) vzor je považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný (průmyslový) vzor:
 - b) v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, pokud je uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.
2. (Průmyslový) vzor je pokládán za shodný, pokud se jeho znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech.

Článek 6 - Individuální povaha

1. (Průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti:
 - b) v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.
2. Při posuzování individuální povahy se bere v úvahu míra volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru.

Článek 7 - Zpřístupnění veřejnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

1. Pro účely použití článků 5 a 6 je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl na základě zápisu zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo v čl. 5 odst. 1 písm. b) nebo čl. 6 odst. 1 písm. b) s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Společenství a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností. (Průmyslový) vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou jeho utajení.
 2. Ke zpřístupnění veřejnosti se nepřihlíží pro účely použití článků 5 a 6, pokud (průmyslový) vzor, pro nějž je požadována ochrana na základě zápisu vzoru Společenství, byl zpřístupněn veřejnosti:
 - b) během dvanácti měsíců před podáním přihlášky nebo, pokud bylo uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti.
130. Pro posouzení, zda má zapsaný průmyslový vzor individuální povahu, je potřeba provést tzv. čtyřfázový přezkum, v rámci kterého je zaprvé určen obor, do kterého výrobky patří, či pro které má být průmyslový vzor použit, zadruhé je třeba určit informovaného uživatele výrobků v souladu s jejich účelem a s přihlédnutím k tomuto informovanému uživateli, úrovni znalosti stavu techniky a míře pozornosti při (pokud možno) přímém srovnávání průmyslových vzorů, zatřetí ve stanovení stupně volnosti původce průmyslového vzoru při vývoji jeho průmyslového vzoru a začtvrté ve stanovení výsledku srovnání dotčených průmyslových vzorů s přihlédnutím k danému oboru, stupni volnosti původce průmyslového vzoru a celkovému dojmu, který na informovaného uživatele učinil pohled na napadený průmyslový vzor a starší průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti (viz bod 5.7.2.2 Metodických pokynů a dále rozsudek Tribunálu ze dne 13. 6. 2019, sp. zn. T-525/13 ve věci Sacs a main).
131. Závěr o absenci novosti může být učiněn jen tehdy, je-li prokázáno, že před rozhodným dnem byl veřejnosti zpřístupněn vzor, který je zcela shodný s průmyslovým vzorem. Dle článku 5 odst. 2 nařízení je vzor pokládán za shodný, pokud se jeho znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech. Dle judikatury SDEU je třeba pojem nepodstatné podrobnosti vykládat jako takové, které nebudou bezprostředně vnímatelné, tedy jednak řečeno, je za účelem posouzení novosti vždy třeba posoudit existenci odlišností, které mezi kolidujícími vzory nejsou nepodstatné (byť by byly nepatrné). Obecně dle judikatury SDEU platí, že podmínka novosti vyžaduje nižší míru odlišnosti než individuální povaha, tj. jinak řečeno podmínka novosti může být naplněna i takovými odlišnostmi, které by ještě k naplnění individuálnosti nepostačovaly. Pro závěr o novosti, tak postačuje shledání i nepatrných odlišností mezi posuzovaným a namítaným vzorem.
132. Podmínka individuální povahy a novosti je dále vázána na splnění povinnosti kvalifikovaného zpřístupnění dřívějšího, kolidujícího vzoru. Takovýto předchozí vzor musí být uveden ve veřejnou známost, a to zde přede dnem podání přihlášky průmyslových vzorů (negativní podmínkou je situace, kdy by tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Společenství a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností).
133. Vzájemným návrhem (protinávrhem) ze dne 28. 6. 2024 žalovaní navrhli, aby soud rozhodl postupem dle čl. 24 odst. 1 a čl. 86 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 6/2002 z 12. 12. 2001 tak, že prohlásí oba průmyslové vzory za neplatné. Argumentace žalovaných však byla v tomto směru nekonkrétní, mozaikovitá, kdy se vyjadřovali odděleně k jednotlivým znakům sudů či truhel a obecně k jejich všeobecné předchozí známosti. Na jednání konaném dne 9. 10. 2024 proto byli žalovaní soudem poučeni dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. o nutnosti doplnění konkrétních skutkových tvrzení a důkazních návrhů k tomu, jaký konkrétní starší vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti před podáním přihlášek průmyslových vzorů Společenství č. zápisu 003938034-0001 a č. zápisu 003938034-0002, a jakými znaky naplňuje všechny předpoklady pro závěr, že tyto

průmyslové vzory žalobce a) nesplňují požadavek individuální povahy a novosti, to vše ve smyslu čl. 5, 6 a 7 nařízení Rady (ES) č. 6/2002. Žalovaní k tomuto doplnili (podáním ze dne 23. 10. 2024) zásadní tvrzení, že žalobci, či osoby s nimi propojené, sami v roce 2014, při otevírání tehdejší první prodejny konceptu žalobců, zveřejnili jak předmětné sudy, tak truhly v podobě, kterou teprve v roce 2017 přihlásili k ochraně formou předmětných evropských průmyslových vzorů. Tedy že došlo k samotnému předuveřejnění žalobci v době delší než 12 měsíců, tedy ani sud a ani truhla nenaplňovaly již ke dni podání přihlášky podmínku novosti. Ve zbytku žalovaní odkázali na dříve uvedená tvrzení, nedoplňovali konkrétní tvrzení ohledně jiného staršího vzoru sudu nebo truhly, který by vyvracel splnění podmínky individuální povahy či novosti průmyslových vzorů žalobce a), vždy se jednalo o poukaz na konkrétní sud či truhlu, který má některé shodné prvky, zbylé nikoli (u sudů typicky chyběla kolečka, ale měly stejný tvar nebo naopak měly kolečka, ale jiný tvar; u truhel šlo o truhly jiného tvaru a vzezření, zejm. chybělo středové kování či byly odlišných proporcí).

134. Pokud jde o obecná východiska týkající se míry volnosti, dominantních znaků průmyslového vzoru, celkového dojmu a informovaného uživatele odkazuje soud na výše uvedené judikatorní závěry uvedené u posouzení zásahu do práv z průmyslového vzoru Společenství.

Průmyslový vzor Společenství č. zápisu 003938034-0001 - sud

135. S odkazem na výše citovaný čtyřfázový přezkum individuální povahy soud uzavírá následující.
136. Žalovaní namítají, že jimi označené jiné vzory sudů spadají do shodného oboru, což má soud za naplněné, jedná se rovněž o vystavovací či prodejní předměty, sloužící k prezentaci jiného zboží.
137. Soud vyšel při posouzení shodnosti označených kolidujících vzorů sudů z pohledu informovaného uživatele, který zná různé (průmyslové) vzory existující v dotčeném odvětví (vystavovací předměty), má určitý stupeň znalostí ohledně běžných prvků a vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti. Informovaným uživatelem je dle soudu maloobchodní prodejce nabízející zboží koncovým zákazníkům, který se orientuje v možnostech prezentace zboží zákazníkům, tedy zná různé vystavovací předměty a jejich varianty či detaily.
138. Rovněž soud zohlednil míru možné tvůrčí volnosti, která je pro tento tradiční, konstrukčně daný, až nutný tvar sudu (sud drží pospolu právě prohnutý tvar jeho prken, které jsou takto zohýbány a napruženy; tedy nutně má sud cylindrický tvar) malá, tedy neumožňující fakticky zásadně jiný tvar sudu.
139. Zásadní tak pro soud bylo, že informovaný uživatel bude pro důvody výše uvedené posuzovat pozorněji i dílčí rozdíly v dominantních znacích obou sudů a s ohledem na nižší míru volnosti při vytváření průmyslového vzoru sudu budou i malé rozdíly vést k tomu, že průmyslové vzory budou na informovaného uživatele působit odlišným celkovým dojmem.
140. S ohledem na tento výchozí stav pak soud přistoupil ke stanovení výsledku srovnání dotčených průmyslových vzorů. Jak uvedeno výše, tímto výchozím pohledem, pokud jde o posouzení evropského průmyslového vzoru č. zápisu 003938034-0001, zapsaného u EUIPO, tj. sudu, jehož užívání má chráněno tímto průmyslovým vzorem žalobce a), jsou jeho dominantními znaky: 1) velikost tohoto sudu, který odpovídá standardní běžně vnímané velikosti sudu užívaného na transport potravin či tekutin; 2) počet skruží – kování a jejich umístění, kdy skruží je šest, jsou umístěny vždy na úplném dně či vršku sudu a poté vždy jedna skruž bezprostředně nad/pod krajní skruží a vždy skruž cca v 1/3 sudu; 3) barva skruží – kování, které je černé; 4) kolečka na spodní části sudu; 5) cylindrický tvar sudu; 6) sud má přírodní barvu dřeva (ořech).
141. S odkazem na výše uvedené pak soud uzavírá, že návrh na prohlášení tohoto průmyslového vzoru za neplatný soud zamítl, neboť nebyl prokázán, resp. ani dotvrzen žádný dříve zveřejněný vzor sudu, který by s průmyslovým vzorem žalobce a) č. zápisu 003938034-0001, co do vyloučení jeho individuální povahy ke dni podání přihlášky kolidoval. A to konkrétně z důvodu že žádný ze žalovanými označených sudů buď neodpovídal svým vzhledem průmyslovému vzoru žalobce a)

a nebo nebyl opatřen kolečky, resp. toto nebylo prokázáno. Nebyl tak prokázán (sudy samotných žalobců), resp. ani dotvrzen (sudy třetích osob) žádný předchozí starší vzor sudu, který by zahrnoval všechny výše popsané dominantní znaky průmyslového vzoru žalobce a).

142. Žalovaní v tomto směru pouze doplnili (podáním ze dne 23. 10. 2024) že žalobci, či osoby s nimi propojené, sami v roce 2014, při otevírání tehdejší první prodejny konceptu žalobců, zveřejnili shodné sudy s kolečky. Toto však bylo vyvráceno (viz. skutkové závěry výše; fotografie z otevření prodejny z roku 2014; FB příspěvek architekta; 3 fotografie založené žalobcem jako součást podání ze dne 5. 11. 2024), v této době sudy žalobců kolečka neměly. Z provedeného dokazování má soud za vyvrácené tvrzení žalovaných o shodných sudech samotných žalobců k roku 2014.
143. Ve zbytku žalovaní odkázali na dříve uvedená tvrzení, nedoplnili konkrétní tvrzení ohledně jiného staršího vzoru sudu s kolečky (třetích osob), který by vyvracel splnění podmínky individuální povahy (či novosti) průmyslového vzoru žalobce a), vždy se jednalo o poukaz na konkrétní sud, který má některé shodné prvky a zbylé nikoli (u sudů typicky chyběla kolečka, ale měly stejný tvar nebo naopak měly kolečka, ale jiný tvar). I přes poučení tak v tomto rozsahu žalování neunesli povinnost tvrzení.
144. Pokud jde o umístění koleček, pak soud doplňuje, že tato jsou pro vzhled celku sudu zásadní nikoli jen svojí funkcí, ale tím, že sud žalobce je jakoby „ve vzduchu“, nesedí na podkladu. Dále vyvolávají dojem sudu jako věci snadno manipulovatelné jejím posunutím, nikoli pouze přenášením; tedy věci nikoli pevně fixované s místem, kde se nachází. Toto je dojem u vystavovacích předmětů zásadní, jak s ohledem na omezenou míru volnosti, tak s ohledem na celkový dojem vyvolaný u informovaného uživatele, který s těmito prodejními předměty musí manipulovat.
145. Podmínka individuální povahy průmyslového vzoru Společenství č. zápisu 003938034-0001 tak nebyla vyvrácena.
146. Ze stejných důvodů pak nebyla vyvrácena ani podmínka novosti průmyslového vzoru Společenství č. zápisu 003938034-0001; ani zde nebyl dotvrzen či prokázán (viz výše) starší vzor sudu s kolečky, který by novost vyvracel.
147. Soud proto návrh na prohlášení průmyslového vzoru Společenství č. zápisu 003938034-0001 zamítl.

Průmyslový vzor Společenství č. zápisu 003938034-0002 - truhla

148. Pokud jde o posouzení evropského průmyslového vzoru č. zápisu 003938034-0002, odkazuje soud v plném rozsahu, pokud jde o posouzení individuální povahy na závěry o shodnosti oborů a informovaném uživateli výše uvedené u vzoru sudu. Ty platí i zde.
149. Míra volnosti naopak v případě truhly umožňovala značnou individualizaci fakticky ve všech směrech. Jak co do velikosti, tak např. zejm. do možných netypických poměrů stran; volbu výrazného, odlišujícího víka nebo volbu netradičních barev, at' už truhly či kování. Samo kování mohlo být rovněž umístěno nejen na hranách (tam moc jiná možnost není), ale dekorálně např. decentricky apod.
150. S ohledem na tento výchozí stav pak soud přistoupil ke stanovení výsledku srovnání označených průmyslových vzorů. Jak uvedeno výše, tímto výchozím pohledem, pokud jde o posouzení evropského průmyslového vzoru č. zápisu 003938034-0002, zapsaného u EUIPO, tedy truhly, pak jejími dominantními znaky dle soudu jsou: 1) velikost truhly a její obdélníkový tvar; 2) víko truhly, které činí vzhledově truhlu truhlou (uzavíratelným předmětem); 3) kování truhly, jeho umístění a barva, kdy truhla má kování na hranách a vprostřed čela truhly a je černé; 4) dřevěná barva těla truhly; 5) truhla má vloženou vložku tvořící vyvýšené dno, což však při naplnění zbožím patrně není, napomáhá to pouze dojmu přeplněnosti i při menším obsahu.

151. V tomto případě však žalovaní jak dotvrdili, tak prokázali, že shodný vzor truhly byl předzveřejněn již v roce 2014 samotnými žalobci. Soud má z fotografie z otevření prodejny z roku 2014 a z FB příspěvku architekta z otevření prodejny, a dále z výpovědi svědka S. za zjištění, že truhly v podobě, jak má tyto žalobce a) chráněny průmyslovým vzorem - průmyslový vzor Společenství č. zápisu 003938034-0002 - užívala podnikatelská skupina soustředěná okolo žalobců v rámci svých prodejen již v roce 2014, kdy byla otevřena první prodejna tohoto konceptu žalobců v ČR (tehdy na adrese Melantrichova 1, Praha 1).
152. Podle nařízení (ES) č. 6/2002 platí, že pokud původce sám zveřejní průmyslový vzor před podáním přihlášky, existuje tzv. doba odkladu (grace period). Tato doba činí 12 měsíců od prvního zpřístupnění veřejnosti a chrání původce před tím, aby zveřejnění samo o sobě poškodilo individuální povahu či novost jeho vzoru při následném zápisu.
153. Za situace, kdy žalobci, resp. s nimi propojené osoby, zveřejnili shodný vzor truhly již v roce 2014 a přihlášku průmyslového vzoru Společenství podávají až 5. 5. 2017, tedy kdy shodný kolidující vzor byl zveřejněn déle než 12 měsíců před podáním přihlášky, nemůže průmyslový vzor Společenství č. zápisu 003938034-0002 splňovat ani podmínku individuální povahy a ani novosti podle čl. 5 a 6 nařízení č. 6/2002.
154. Soud proto pro výše uvedené prohlásil evropský průmyslový vzor č. zápisu 003938034-0002, zapsaný u EUIPO za neplatný.

Náklady řízení:

155. Nákladovým výrokem pak rozhodl soud o tom, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. Soud posuzoval z hlediska nákladového obě řízení odděleně, nicméně nákladově skončila obě shodně, proto soud o nákladech rozhodl jediným výrokem. Pokud jde o náklady řízení o samotné žalobě, soud tuto sice zcela zamítl, nicméně tato sestávala ze 4 zdržovacích nároků, kdy prvé dva zdržovací nároky, založené zejm. na ochranné známce (zdržení se užívání layoutu prodejny) soud zamítl pro nedůvodnost tohoto žádání, nicméně zbývající dva zdržovací nároky (zdržení se užívání sudu a truhly) soud zamítl mj. i proto, že žalovaní změnou vzhledu truhel, ale i sudů po podání žaloby zapříčinili, že nárok (mj. i z tohoto důvodu) pro nezasahování do průmyslových vzorů žalobce a) úspěšným nebyl (soud přitom v tomto směru akceptoval teoretickou obavu žalobců, že žalovaní budou v jednání pokračovat zpětnou změnou sudů a truhel, tedy soud nepřičítá k tíži žalobců, že žalobu neměnili a ani nebrali zpět a trvali na zdržení se užívání původního vzhledu sudů a truhel). Úspěch stran v řízení o žalobě tak soud dle § 142 odst. 2 o.s.ř. vyhodnotil jako shodný. Pokud jde o řízení o protinávrhu na prohlášení obou průmyslových vzorů Společenství za neplatné, zde soud rovněž dle § 142 odst. 2 o.s.ř. vyhodnotil úspěch stran jako shodný, neboť jednomu požadavku soud vyhověl a jeden soud zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 6. listopadu 2024

JUDr. Tomáš Bělohávek, v.r.
předseda senátu